

NYPL RESEARCH LIBRARIES

3 3433 07024398 9

A

G R A M M A R

OF THE

MODERN GREEK LANGUAGE;

WITH

AN APPENDIX

CONTAINING

ORIGINAL SPECIMENS OF PROSE AND VERSE.

BY

ALEXANDER NEGRIS.

BOSTON:
MILLIARD, GRAY, LITTLE, AND WILKINS.
1828.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ

ΤΗΣ ΑΠΛΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΙΑΛΕΚΤΟΥ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ'.

Την

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΝΕΓΡΗ.

Τὰ μὲν διδακτὰ μανθάνω, τὰ δὲ εὑρετὰ
Ζητῶ· τὰ δὲ εὐχτὰ παρὰ Θεῶν ἐπησάμην.

Σεφ. Ἀνάλ.

Οὐ πάνυ γε ῥάδιόν ἰστιν εὑρεῖν ἔργον, ἵψεις ὅτικον ἀντὶ τις αἰτίαν ἔχοι.
Χαλικὸν γὰρ οὕτω τι ποιῆσαι, ὡστε μηδὲν ἀμαρτεῖν, χαλικὸν δὲ καὶ
ἀναμαρτήτως τι ποιήσαντας μὴ ἀγνώμονι κειτῷ πιεστυχεῖν.

Ξεν. Ἀπομν. Βιβ. Β'. Κιφ. Η'. § Ε'.

ἘΝ ΒΟΣΤΩΝΗ.

Παρὰ Ἰλλιάρδη, Γραίη, Διττύλη, καὶ Οὐλκίνη.

ΑΩΚΗ'.

DISTRICT OF MASSACHUSETTS, *to wit*:

DISTRICT CLERK'S OFFICE.

BE IT REMEMBERED, that on the fourth day of October, A. D. 1828, and in the fifty-third year of the Independence of the United States of America, Hilliard, Gray, Little, and Wilkins, of the said district, have deposited in this office the title of a book, the right whereof they claim as proprietors, in the words following, *to wit*:—“Συνοπτικὴ τῆς Ἀπλο-ελληνικῆς Διαλίκτου Γραμματικῆς. Τπὸ Ἀλεξάνδρου Νίγην.”—In conformity to the act of the Congress of the United States, entitled, “An act for the encouragement of learning, by securing the copies of maps, charts, and books to the authors and proprietors of such copies, during the times therein mentioned;” and also to an act, entitled, “An act, supplementary to an act, entitled, ‘An act for the encouragement of learning, by securing the copies of maps, charts, and books to the authors and proprietors of such copies, during the times therein mentioned,’ and extending the benefits thereof to the arts of designing, engraving, and etching historical and other prints.”

JOHN W. DAVIS,
Clerk of the District of Massachusetts.

Ἐπ τῆς τυπογραφίας
Ιλλιάρδου, Μετχάλφου, καὶ συντροφίας,
τυπογράφων τοῦ ἐν Καρταβενγίᾳ Πανδίδακτηρίου.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

‘Ολόκληρος παρῆλθεν ἐνιαυτὸς, ἀφ' ὅτου αἱ ἀπὸ Μεσημβρίαν εἰς Ἀρκτον, ἀπὸ Ἀνατολὴν εἰς Δύσιν, πλανήσασάι με περιστάσεις, τέλος καὶ εἰς τὸν Νέον τοῦτον Κόσμον, ὃστις πρὸ πολλῶν ἥδη ἐτῶν τὸ τῆς περιεργίας καὶ τῆς ἐπιθυμίας μου ἦν ἀντικείμενον, μὲ μετήγαγον.

Ἀποτυχὼν τοῦ πρωτίστου τῆς θαλασσοπορείας μου σκοποῦ, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, ἀπορῶν τῶν μέσων διὰ νὰ τὸν βάλω εἰς πρᾶξιν, ἔτι δὲ καὶ φρονιμωτέραν τὴν τούλαχιστον εἰς τὰς φιλελλήνους ταύτας Ἐπικρατείας πρόσκαιρον διημέρευσίν μου κρίνων, ἕως ἂν τὰ ἀποβησόμενα

PREFACE.

AN entire year has now elapsed since circumstances, directing my travels from the South to the North, and from the East to the West, conducted me at last to this New World, which for many years had been to me an object of curiosity and desire.

Having failed in the chief purpose of my voyage (or rather wanting the means of executing it), and judging it best to prolong my stay, at least for a time, in these states so friendly to Greece, I have

μὲν ὑπαγορεύσωσι τὸ ποιητέον, ἐπιθυμῶν ὅμως εἰς τὸ τῆς ἐνταῦθα διατριβῆς μου διάστημα νὰ ἥμαι εἰς τι ὀφέλιμος, ἐπεχειρίσθην νὰ διδάξω τὴν γλῶσσάν μου εἰς τοὺς ἐγκρατεῖς αὐτῆς νὰ γένωσιν ἐθέλοντας.

Ἡ τῶν πρὸς σπουδὴν ἀναγκαίων βιβλίων σπανιότης, καὶ παντελής, διὰ νὰ εἴπω οὕτως, ἔλλειψις εὐμεθόδου Γραμματικῆς (ἢ ὅποια χρησιμεύουσα ὡς εἰσαγωγὴ τις πρὸς τοὺς Ποιητὰς καὶ Λογογράφους, ὅθεν ἡ γλῶσσα μανθάνεται, κατὰ τοῦτο τῆς τὸ ἐπάγγελμα πρέπει νὰ ἦναι συντομωτάτη, περιέχουσα τοὺς τῶν τοῦ λόγου μερῶν σχηματισμοὺς), ἔτι δὲ καὶ αἱ ἀπὸ πολλοὺς τῶν εἰς τὰς Ὁμοσπόνδους Ἐπαρχίας πεπαιδευμένων φίλων μου παρακινήσεις, μὲν πείθουσι νὰ προσφέρω σήμερον εἰς τὴν φιλόμουσον καὶ εὐδαιμονα τῶν Ἀμερι-

undertaken, with the wish of being useful while I remain here, to teach my native tongue to those who may desire to become acquainted with it.

The scarcity of books necessary for this study, especially the total want of a good Grammar (which, serving merely as an introduction to the poets and prose writers from whom the language is to be learned, may properly be very brief and confined to the different forms of the parts of speech), and moreover the encouragement of several learned friends in the United States, have induced me now to offer to the ingenuous and favoured youth of America, the present

κανῶν νεολαίαν, τὸ παρὸν συγγραμμάτιον, τὸ
ὅποιον θεωρούμενον ὡς τὸ τῆς γλώσσης κλειδίον,
ὄχι μόνον θέλει εὐκολύνει τὴν ἀπόκτησιν αὐτῆς,
ἀλλὰ καὶ ὁφθαλμοφανῶς δείξει, εἰς τοὺς ἐπι-
θυμοῦντας νὰ κάμωσι τὴν σύγκρισιν, τὴν με-
ταξὺ παλαιᾶς καὶ νέας διαλέκτου διαφοράν.

‘Ο ἀναγνώστης ὅστις γνωρίζει ὅτι ἡ καθομι-
λουμένη εἶναι μέρος ἑνὸς ὅλου, τῆς Ἑλληνικῆς
Γλώσσης, θέλει ἐννοήσει τὴν δυσκολίαν, ἢ διὰ
νὰ εἰπῶ καλλίτερα, τὸ ἀδύνατον τοῦ νὰ κάμῃ
τις Γραμματικὴν τελείαν αὐτῆς, τοσούτῳ μᾶλ-
λον ὅτι μέχρι τοῦδε εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ὑπάρχει
καμμία γνωστή. Τὸ μέρος ὅμως αὐτὸ ἐστὶ,
καὶ πολὺ περισσότερον ἔσεται ἀπάραιτητον,
τόσον πρὸς τὸ ἐμπόριον, ὃσον καὶ εἰς τοὺς
Περιηγητὰς, οἵτινες ἀναμφιβόλως θέλουσιν ἐν

treatise, which may be regarded not only as a key, facilitating the acquisition of the modern Greek, but as an illustration of the difference between the ancient and modern dialects, for those who desire to institute a comparison.

The reader who is aware that the spoken language forms a part of the same great whole with the ancient, will understand the difficulty, or to speak more properly, the impossibility of making a perfect Grammar of it, especially as in Greece none whatever is yet known. This portion of the Greek tongue has already become very important (and will soon be much more so), as well in commerce, as for travellers; who, undoubtedly, more than at any former

ὅσον οὖπω πανταχόθεν συρρέεύσει εἰς τὴν τῶν φωτισμένων ἔθνῶν κοινὴν μητέρα, ὅχι μόνον περιεργίᾳ κινούμενοι τοῦ νὰ γνωρίσωσι τὸν ἔξοχον τοῦτον τόπον, ὅστις εἰς διαφόρους καιρῶν περιστάσεις, ἡρώων ἀνεδείχθη φυτώρειον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔθνος μερικῶς, τὸ ὅποῖον τάρα ἐκεῖ κατοικεῖ, καὶ τὸ ὅποῖον ὅχι μόνον τὴν αὐτὴν μὲ τοὺς προπάτοράς του γλῶσσαν ὁμιλεῖ, ἀλλὰ καὶ ἀξίως πρὸς τὰς ἡρωϊκὰς ἐκείνων πράξεις ἀμιλλᾶται. Ἡ σπουδὴ πρὸς τούτοις τῆς κοινῆς διαλέκτου εἶναι μεγίστης ὥφελείας καὶ εἰς κάθε λογῆς σπουδαστὰς καὶ πεπαιδευμένους, κάμνοντας τους νὰ ἀποκτήσωσι συνήθειάν τινα, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, νὰ οἰκειωθῶσιν ἐνδότατα μὲ τὸ πνεῦμα καθὼς καὶ μὲ τὸ σχῆμα τῆς παλαιᾶς τοῦ αὐτοῦ τόπου φιλολογίας.

time will flock to Greece, the common mother of civilized nations, drawn by a liberal curiosity to become acquainted not only with the land which at different times has been so conspicuous as the nursery of great men, but also with the nation, that at the present day, while it dwells on the same soil and converses in the same speech as its ancestors, worthily emulates also their noble deeds. The study of the living part of the Greek language, moreover, is of great utility to philologists and classical scholars, by introducing them to a familiar acquaintance, or rather, as it were, a domestic intimacy with the spirit as well as the form of the same tongue as it was anciently spoken and written in the same country.

Παρηγορία μου μεγίστη εἶναι εἰς τὰς πολλὰς μου δυστυχίας, μεμονωμένος, ἐστερημένος πατρίδος, συγγενῶν, καὶ φίλων, τὸ νὰ ἔξενός την σπουδὴν τῆς γλώσσης μου, εἰς τὴν ὅποιαν ἐγεννήθησαν αἱ τέχναι καὶ αἱ ἐπιστῆμαι, καλλιεργουμένην εἰς ἔνα νέον ἡμισφαίριον· καὶ ὅλη μου κατὰ τὸ παρὸν ἡ φιλοδοξία περιορίζεται εἰς τὸ νὰ ἐμπορῶ νὰ εἰπῶ, ὅτι πρῶτος εἰς τοὺς φιλομαθεῖς καὶ φιλοκάλους ἐνέπνευσα Ἀμερικανοὺς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ σπουδάζωσι τὴν καθομιλουμένην.

Βοστάνη, γ' Ὁκτωβρίου, φωκή.

Amidst my various misfortunes, and in my separation from my country, kindred, and friends, it is no small consolation to me to find the Greek language in general, the mother of the liberal arts and sciences, so much cultivated in a new hemisphere; and my present ambition will be fully satisfied, if I can claim the credit of being the first to inspire men of learning and taste in America, with the desire of becoming acquainted with the living dialect of Greece.

Boston, 3 October, 1828.

ΠΙΓΝΑΣ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

	Σελ.
ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ	γ'
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.	
Περὶ Προφορᾶς	η'
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.	
Περὶ Τόνου	ισ'
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.	
Περὶ διαφόρων Σημείων πρὸς χρῆσιν τοῦ γράφου	κ'
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.	
Περὶ Μερῶν τοῦ Δόγου	κε'
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.	
Περὶ Κλίσεων	κγ'
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.	
Περὶ Πρώτης Κλίσεως	κδ'
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.	
Περὶ Διυτίςεως Κλίσεως	κε'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ὉΓΔΟΟΝ.

Περὶ Τρίτης Κλίσεως - - - - - ∞'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ἘΝΝΑΤΟΝ.

Περὶ Αὐξητικῶν καὶ Τηκοριστικῶν - - - - - $\lambda\gamma'$

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕ' ΚΑΤΟΝ.

Περὶ Συγκριτικῶν καὶ Υπερθετικῶν - - - - - $\lambda\delta'$

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ἘΝΔΕ' ΚΑΤΟΝ.

Περὶ Ἀριθμητικῶν - - - - - $\lambda\varepsilon'$

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΩΔΕ' ΚΑΤΟΝ.

Περὶ Ἀντωνυμίας - - - - - $\lambda\zeta'$

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕ' ΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ Κτητικῆς - - - - - $\lambda\delta'$

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕ' ΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ Δεικτικῆς - - - - - μ'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕ' ΚΑΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ Ἀναφορικῆς - - - - - μ'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕ' ΚΑΤΟΝ ἘΚΤΟΝ.

Περὶ Ἐρωτηματικῆς - - - - - $\mu\alpha'$

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕ' ΚΑΤΟΝ ἘΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ Ἀριστού - - - - - $\mu\beta'$

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕ' ΚΑΤΟΝ ὉΓΔΟΟΝ.

Περὶ Ρήματος - - - - - $\mu\gamma'$

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕ' ΚΑΤΟΝ ἘΝΝΑΤΟΝ.

Περὶ Συζυγίας - - - - - $\mu\tau'$

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ.

Περὶ Σχηματισμοῦ Χρόνου - - - - - $\mu\zeta'$

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ Αὐξήσεως - - - - - $\mu\theta'$

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' ΙΚΟΣΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Τύπος τῶν Βαρυτόγουν	- - - - -	γ'
Τύπος τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ἡν, ἦ, Περιστωμένων	- - - - -	γδ'
Τύπος τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ἀν, ἦ, Περιστωμένων	- - - - -	γη'
Τὸ ὑπερκτήχον καὶ οὐδέτερον ρῆμα, Εἶμα	- - - - -	ξα'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' ΙΚΟΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Πιεὶ Ἀγαμάλων Ῥημάτων	- - - - -	ξγ'
-----------------------	-----------	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' ΙΚΟΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Πιεὶ Ἀπροσώπων Ῥημάτων	- - - - -	ξδ'
------------------------	-----------	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' ΙΚΟΣΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Πιεὶ Προθίστως	- - - - -	ξβ'
----------------	-----------	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' ΙΚΟΣΤΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Πιεὶ Ἐπιφρήματος	- - - - -	οβ'
------------------	-----------	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' ΙΚΟΣΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Πιεὶ Συνδίσμου	- - - - -	οι'
----------------	-----------	-----

Π ΑΡ Α' Ρ Τ Η Μ Α.

Ωκυπετίς πρὸς τὴν Εὐρώπην Βλίμμα, πρὸς τοῦ μιταξὸν Ρωσίας καὶ Τυρκίδος πολέμου	- - - - -	οδ'
---	-----------	-----

ΠΟΙΗΤΙΚΑ ΤΕΜΑΧΙΑ.

Παιὰν	- - - - -	πγ'
Τὰ Ρόδα πρὸς τὴν Ἀδελφήν των	- - - - -	πδ'
Πρὸς Μνήμην εἰς Ἀγγωστον	- - - - -	πι'
Εἰς Ὀνειροπολεῦντα	- - - - -	πι'
Εἰς τὴν Κυρίαν Δεῖγα	- - - - -	πτ'
Κολόμβειον Ἄσμα	- - - - -	πτ'
Ωδὴ, Παραθή	- - - - -	πζ'

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ,

Περὶ Προφορᾶς.

Α'. Γράμματα εἰσὶν εἰκοσιτέσσαρα, ἐπτὰ φωνή-εντα, καὶ δεκαεπτὰ σύμφωνα· πρῶτον μὲν θέλομεν διμιλήσει περὶ τῆς προφορᾶς τῶν φωνηέντων, ἔπειτα τῶν διφθόγγων, καὶ θέλομεν τελειώσει διὰ τῆς τῶν συμφώνων.

Β'. Τὸ α, ε, καθ' ἔαντὰ προφέρονται πάντοτε, καθὼς εἶναι γραμμένα.

Τὸ η, ι, υ, εἶναι ἀπαράλλακτα, ἐκτὸς του τελευταίου, τὸ δόποῖον εἰς μερικὰς διφθόγγους πέρνει τὴν φωνὴν τοῦ φ, ἢ β.

Τὸ ο, ω, ἔχουσι τὴν αὐτὴν φωνὴν.

Γ. Δίφθογγοι εἰσὶν δύκτῳ, αι, αυ, ει, ευ, ηυ, οι, ου, υι.

Αι, προφέρεται καθὼς τὸ ε.

Αυ, εν, ην, προφέρονται ποτὲ μὲν αφ, εφ, ιφ, ḥ αβ, εβ, ιβ· εἰς αὐτὰς τὰς διφθόγγους, ἡ φωνὴ τοῦ ν, κρέμαται ἀπὸ τὸ ἐπακολουθοῦν γράμμα. Πρὸ δὲ τῶν φωνήντων, καὶ πρὸ τοῦ β, γ, δ, ζ, λ, μ, ν, ρ, προφέρεται ὡς β· πρὸ δὲ τῶν ἐπιλοίπων συμφώνων κ, π, τ, χ, φ, θ, ψ, ξ, σ, προφέρεται ὡς φ.

Ει, οι, ὡς τὸ φωνῆν ι.

Ου, διὰ τῆς συστολῆς τῶν χειλέων.

Υι, εἶναι ἵσον μὲ δύω ι, καὶ προφέρεται σχεδὸν οὖτω.

Μεταξὺ τῶν δεκαπέντε φωνήντων καὶ διφθόγγων εἶναι ἔξι φωναὶ εἰς ι· η, ι, ν, ει, οι, νι· δύω εἰς ε· ε, αι· καὶ δύω εἰς ο· ο, ω.

Δ'. Τὰ φωνήντα τὰ ὅποῖα σχηματίζονται τὰς διφθόγγους, διαιροῦνται πολλάκις, καὶ ἐνδείκνυνται διὰ δύω στιγμῶν, ἄλλως διαιρεσις καλουμένων, καθὼς πυρκαϊά· εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν τὸ ν τῶν διφθόγγων αν, εν, ην, ἐπαναλαμβάνει τὴν φωνὴν τοῦ ι.

Ε'. Μεταξὺ τῶν συμφώνων, πρέπει νὰ διακρίνῃ τις ἐν πρώτοις τέσσαρα δασέα, ἔξι ὡν τὰ δύω

*γ, χ, προφέρονται διὰ τοῦ λάρυγγος, καὶ δ, θ,
διὰ τῶν ὁδόντων.*

ΣΤ'. *Tὸ ν, πολλάκις τίθεται διὰ τὴν κακοφωνί-
αν, εἰς τὸ τέλος λέξεων, αἵτινες τελειώνουσαι
εἰς φωνῆν, προηγοῦνται ἄλλων αἱ ὅποιαι
ἀρχίζουσιν ἀπὸ φωνῆν, καὶ τότε καλεῖται
ἐφελκυστικόν.*

*Tὸ σ, προηγούμενον τοῦ μ, προφέρεται ὡς
ζ, καθὼς δοσμένος · ἐνίοτε δὲ καὶ πρὸ τοῦ
ρ, ἥ δ.*

Ζ'. *Tὸ γ, πρὸ τοῦ γ, κ, χ, δίδει εἰς τὸ προηγού-
μενον φωνῆν ὑπόρρητον φωνήν · καὶ τὰ δύο
ἐπακόλουθα σύμφωνα γ, κ, προφέρονται τρα-
χέως, καθὼς ἄγγελος, ἄγκαλαι, τὸ δὲ χ
φυλάττει τὴν συνήθη τοῦ προφορᾶν, καθὼς
ἄγκω.*

*Tὸ κ, εἰς τὴν ἀρχὴν μιᾶς λέξεως, ἥς προη-
γεῖται ἄλλη, ἥτις λήγει εἰς ν, καὶ ἐνώνεται
μὲ ἐκείνην, καθὼς ἐν οὐσιαστικὸν μετὰ τὸ
ἄρθρον του, προφέρεται τραχέως · παραδείγ-
ματος χάριν, τὸν κόπον ὡς νὰ ἐγράφετο
τογκόπον.*

H'. Τὸ τ, μετὰ τὸ ν, προφέρεται ὡς τὸ Γαλλικὸν δ· καὶ π, μετὰ τὸ μ, καὶ ν, λαμβάνει τὴν φωνὴν τοῦ τῶν Γάλλων δ· ἐκτὸς ἔξαρθρέσεών τινων, ὡς ἡ τῶν ἐγκλιτικῶν, αἱ ὅποιαι μανθάνονται εὐκόλως διὰ τῆς χρήσεως.

Θ'. Περὶ δὲ τῶν λοιπῶν συμφώνων, περιττὸν στοχάζομαι τὸ νὰ ὁμιλήσω, ἐπειδὴ ἡ προφορά των εἶναι εὔκολος, καὶ μὲ μικράν τινα βοήθειαν ἐγχωρίου διδασκάλου, καὶ αὐτῶν τῶν ὀλίγων γενικῶν περὶ τῆς προφορᾶς κανόνων, ἥμπορεῖ τις εἰς ὀλίγον διάστημα καιροῦ νὰ ἀποκτήσῃ μίαν καλὴν τῆς Ἑλληνικῆς διαλέκτου προφοράν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ Τόνου.

Α'. Τόνος παρὰ τοῖς "Ἑλλησιν ἐστὶν ὕψωμα φωνῆς εἰς μίαν τῶν συλλαβῶν μιᾶς λέξεως, οὗτως, ὃστε αὐτὴ ἡ συλλαβὴ κτυποῦσα εἰς τὸ αὐτίον αἰσθητικοτέρως καὶ ζωηροτέρως ἀπὸ τὰς ἄλλας, νὰ φαίνηται ὅτι τὰς κυριεύει·

ἴδιον λοιπὸν τόνου εἶναι, τὸ νὰ μελῳδῆ, καὶ νὰ ὁνθμίζῃ τὴν προφορὰν, καὶ τίθεται μόνον ἐπὶ τῆς ληγούσης, παραληγούσης, καὶ προ-παραληγούσης.

B'. Τόνοι εἰσὶ τρεῖς, ἡ ὀξεῖα ('), ἡ βαρεῖα ('), καὶ ἡ περισπωμένη (~), καὶ χρησιμεύουσι διὰ τὴν ὁρθογραφίαν. Ἡ ὀξεῖα ἥμπορεῖ νὰ βληθῇ ἀδιαφόρως εἰς τὰς τρεῖς τελευταίας συλλαβὰς, ἡ περισπωμένη εἰς τὰς δύω, καὶ ἡ βαρεῖα εἰς τὴν τελευταίαν μόνην. Μία λέξις φέρουσα τὴν ὀξεῖαν ἐπὶ τῆς ληγούσης, ὄνομά-ζεται ὀξύτονος, ἐπὶ τῆς παραληγούσης, πα-ροξύτονος, καὶ ἐπὶ τῆς προπαραληγούσης, προπαροξύτονος· ὅμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν περισπωμένων καὶ προπερισπωμένων. *Βαρύτονος* δὲ λέξις λέγεται, ἡ τὴν βαρεῖαν ἐπὶ τῆς ληγούσης ἔχουσα, ἐφ' ἣς μόνης τίθεται.

I'. "Ολαι αἱ λέξεις, ἐκτὸς μερικῶν μονοσυλλά-βων, ἔχουσί τινα τόνον, ὅστις πολλάκις ἀλλά-ζει τόπον καὶ σχῆμα· παρ. χάρ. αἱ μαθή-τριαι, τῶν μαθητριῶν.

A'. Συνίζησις λέγεται, ἡ κρᾶσις δύω συλλαβῶν εἰς μίαν κατὰ τὴν προφορὰν, συμβαίνουσα

ποτὲ μὲν εἰς τὸ μέσον, καὶ ἄλλοτε εἰς τὸ τέλος τῆς λέξεως, ἥτις καὶ ἀλλάττει τὸν τόπον ὅπου τίθεται ὁ τόνος, καθὼς παιδία, παιδιά. Τὸ ἐνδεικνύον αὐτὴν σημεῖον ὄνομάζεται ὑφέν (·). Ἡ χρῆσις τῶν συνιζήσεων εἶναι παμπόλλη εἰς τὴν διμιλίαν· οἱ πεζοὶ συγγραφεῖς τὰς ἀποφεύγουσιν, οἱ ποιηταὶ διμως τούναντίον τὰς μεταχειρίζονται πολὺ, ἐπειδὴ δίδουσι μεγίστην εὐκολίαν πρὸς τὰ μέτρα, σμικρύνουσαι τὰς λέξεις κατὰ θέλησιν.

“Τῷ ὅντι εῖν’ ἀμίμητη τῶν Θεραπειῶν ἡ θέσις,

“Κἀπ’ τῶν Μεκάρων τὰ γησιὰ καὶ ἄλλην γῆσαι θὰ τὸ ἀρεσκεῖσ-

I. Ροΐζος.

Περὶ Ἑγκλιτικῶν.

E'. Ἑγκλιτικὰ ὄνομάζονται μόριά τινα, μονοσύλλαβα ἢ δισσύλλαβα, τὰ δόποια συγχέονται προφερόμενα μὲ τὴν προηγουμένην λέξιν ὡς νὰ σχηματίζωσιν ἐν, καὶ μετακομίζουσι τὸν τόνον ἐπ’ αὐτῆς.

ΣΤ'. Ὁταν προηγῆται τοῦ Ἑγκλιτικοῦ προπαροξύτονος ἢ προπερισπωμένη λέξις, ὁ τόνος μεταφέρεται ἐπὶ τῆς ληγούσης· π. χ. τὸ

ἄλογόν μου, πρᾶγμά τι· ὅταν δὲ παροξύτονος, ή περισπωμένη, τότε ὁ τόνος χάνεται· π.χ. ὁ φίλος μου, τῆς ἀρπαγῆς του· ὅταν δὲ ὁξύτονος, ή βαρεῖα τρέπεται εἰς ὁξεῖαν, καὶ τὸ ἐγκλιτικὸν χάνει τὸν τόνον, ὡς ὁ ἔχθρός μου.

‘Οποιονδήποτε τόνον καὶ ἀν ἔχῃ ἐν ἑαυτῷ τὸ ἐγκλιτικὸν μόριον, ὅταν αὐτὸς μεταβαίνῃ εἰς τὴν προηγουμένην λέξιν, τρέπεται πάντοτε εἰς ὁξεῖαν.

Z. Τὰ οὐσιωδέστερα ἐγκλιτικὰ εἶναι αἱ πλάγιαι μονοσύλλαβοι πτώσεις τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν, μοῦ, μὲ, μᾶς, σοῦ, σὲ, σᾶς, τοῦ, τῆς, τὸν, τὴν, τὸ, τῶν, τοὺς, τὰς, ταῖς, τά· ή ἀντωνυμία τίς· καὶ τὰ ἐπιφρήματα ποῦ, ποτὲ, πῶς.

Αὐταὶ αἱ τελευταῖαι λέξεις μὲν δὲν τοῦτο δὲν εἶναι πάντοτε ἐγκλιτικαὶ, καθὼς ὅταν εὑρίσκωνται εἰς τὸ ἐρωτηματικόν.

Αἱ πλάγιαι πτώσεις τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας δὲν εἶναι ἐγκλιτικαὶ, ὅταν προηγῶνται τοῦ ὄντος δῆθεν ἐξήρτυνται, ὡς μὲ φέρει, μᾶς γράφει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ διαφόρων Σημείων πρὸς χρῆσιν εἰς τὸ γράφειν.

Περὶ Πνεύματος.

A'. Πνεύματα εἶναι δύω, ἡ ψιλὴ^(γ), καὶ ἡ δασεῖα^(ε'), ἀφευκτα διὰ τὴν ὁρθογραφίαν, ἀχρηστα δὲ διὰ τὴν προφορὰν, καὶ κάθε λέξις ἀρχίζουσα ἀπὸ φωνῆς, πρέπει νὰ ἔχῃ ἐν ἀπὸ αὐτά· μεταξὺ δὲ τῶν συμφώνων μόνον τὸ ρ, εἰς τὴν ἀρχὴν μιᾶς λέξεως, φέρει τὴν δασεῖαν, καὶ ὅταν εὑρίσκωνται δύω ρ κατὰ συνέχειαν εἰς τὸ μέσον τῆς λέξεως, τὸ πρῶτον ἔχει ψιλὴν, καὶ τὸ δεύτερον δασεῖαν, ὡς ἔρρωσο.

B'. Τὰ ψιλὰ σύμφωνα π, κ, τ, τρέπονται εἰς τὰ δασέα φ, χ, θ, ὅσάκις ἡ ἀκόλουθος λέξις δασύνεται, τόσον κατὰ σύμπτωσιν, ὡς καθ' ἑαυτοὺς, ἀπὸ τοῦ κατὰ ἑαυτοὺς, ὅσον καὶ κατὰ σύνθεσιν, ὡς ἀφορῶ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ ὁρῶ.

Περὶ τοῦ Ἰῶτα ὑπογεγραμμένου.

I'. Τὸ Ἰῶτα ὑπογεγραμμένον δεικνύει τὴν ἀφαιρεσιν ἐνὸς οὐ μετὰ τὸ φωνῆν ὑπὸ τὸ ὅποιον τίθεται· τὸ δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον τοῦ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ τῶν τῆς ὑποτακτικῆς εἰς ω ἐγκλίσεως χρόνων, ὑπογράφονται, ὡς δέρνης, δέρνη, δαρθῆς, δαρθῆ.

Περὶ Ἀπόστροφου.

A'. Ο Ἀπόστροφος κρατεῖ τόπον φωνήντος ἦ διφθόγγου ἀφαιρεθείσης εἰς τὸ τέλος μιᾶς λέξεως, δηλαδὴ τὸ στόμ’ ἀμέσως ἄνοιξε, ἀντὶ τοῦ τὸ στόμα· εἶν’ ἄνθρωπος καλὸς, ἀντὶ τοῦ εἶναι· ἦ εἰς τὴν ἀρχὴν, δηλαδὴ σ’ τὴν ἀγορὰν, ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν ἀγοράν.

Περὶ Στιγμῶν.

E'. Αἱ Στιγμαὶ δεικνύουν ποῦ καὶ πόσον ὁ ἄναγινώσκων πρέπει νὰ παύσῃ, καὶ διαιροῦν τοὺς λόγους καὶ τὰς φράσεις εἰς τὰ διάφορα μέρη των· εἶναι δὲ αἱ ἀκόλουθοι·

(,) μισοστιγμή. (·) κρεμαμένη. (.) τελεία στιγμή. (;) ἐρωτηματικόν. (!) θαυμαστικόν.

Eis μὲν τὴν μισοστιγμὴν, ἡ φωνὴ παύει πολλὰ ὀλίγον· *eis* δὲ τὴν κρεμαμένην, ὀλίγον τι περισσότερον· καὶ *eis* τὴν τελείαν στιγμὴν, καταβαίνουσα σταματεῖ, καὶ κάμνει τελείαν καὶ μακρὰν παῦσιν.

Τὸ ἐρωτηματικὸν εἶναι *eis* χρῆσιν *eis* τὰς ἐρωτήσεις· καὶ τὸ θαυμαστικὸν, ὅταν θέλωμεν νὰ ἐκφράσωμεν θαῦμα, λύπην, χαρὰν, κτλ.

Εἶναι καὶ ἄλλα σημεῖα, ὡς παρένθεσις (), ἀστρον *, κτλ. ἡ χρῆσις τῶν ὅποιων εἶναι διοία μὲ πολλὰς ἄλλας διαλέκτους.

ΚΛΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ Μερῶν τοῦ Λόγου.

Α'. Μέρη τοῦ λόγου εἰσὶν ἐννέα· Οὐσιαστικὸν, Ἐπίθετον, Ἀρθρον, Ἀντωνυμία, Ρῆμα, Μετοχὴ, Πρόθεσις, Ἐπίδρημα, Σύνδεσμος, ἐξ ὧν τὰ μὲν ἔξη πρῶτα κλιτὰ, τὰ δὲ τρία τελευταῖα ἄκλιτα.

Περὶ Ἀριθμῶν.

B'. Ἀριθμοὶ εἶναι δύω, Ἐνικὸς καὶ Πληθυντικός.

Περὶ Γεγονῶν.

C'. Γένη εἰσὶ τρία. Ἀρσενικὸν, Θηλυκὸν, Οὐδέτερον.

Περὶ Πτώσεων.

D'. Πτώσεις εἶναι τέσσαρες. Ὄνομαστικὴ, Γενικὴ, Αἰτιατικὴ, καὶ Κλητικὴ· ἡ Δοτικὴ εἶναι σπανίως εἰς χρῆσιν, καὶ ἀναπληροῦται διὰ τῆς Αἰτιατικῆς συντασσομένης ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲ τὴν πρόθεσιν εἰς· ἡ Ὄνομαστικὴ, Αἰτιατικὴ, καὶ Κλητικὴ εἶναι πάντοτε ὅμοιαι εἰς τὸ Ὁυδέτερον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ Κλίσεων.

A'. Κλίσεις εἰσὶ τρεῖς, καὶ πρὸν νὰ δώσωμεν τοὺς τύπους αὐτῶν, θέλομεν κλίνει τὸ Ἀρ-

θρον, τὸ δποῖον συντροφεύει πάντοτε τὰ ὄνόματα, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον τὸ νὰ γνωρίζῃ τις αὐτὸ προλαβόντως.

Περὶ Ἀρθροῦ.

B'. Ἀρθρον ἐστὶ λέξις ἥτις προτίθεται τῶν ὄνομάτων, διὰ νὰ διορίζῃ καὶ δεικνύῃ τὴν ἔκτασιν τῆς σημασίας των, καὶ ἔχει γένη τρία, Ἀρσενικὸν ὁ, Θηλυκὸν ἡ, Οὐδέτερον τό.

Ἀρθ.

	Ἐρ.		Πληθ.
Ἀρσ.	{	Ὀρ. Γεν. Αἰτ.	οἱ τῶν τὸν
Θηλ.	{	Ὀρ. Γεν. Αἰτ.	οἵ τῶν τοὺς
Oὐδ.	{	Ὀρ. Γεν. Αἰτ.	τὰ τῶν τὰ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ "ΕΚΤΟΝ.

Περὶ Πρώτης Κλίσεως.

A'. Η πρώτη κλίσις περιέχει Ἀρσενικὰ ὄνόματα εἰς ας καὶ ης, ἔχοντα τὴν Γενικὴν α,

καὶ οὐ, ἥ η, δι᾽ ἀφαιρέσεως τοῦ σ τῆς Ὀνομαστικῆς· καὶ Θηλυκὰ εἰς α καὶ η, τῶν ὅποιών ή Γενικὴ λήγει εἰς ης.

Ἄριθ.

	[‘] Εν.	Πληθ.	
Ἄρσ.	[‘] Ογ. εἰς ας.	οί τῶν τοὺς ώ	Νικήται, ἥ -ταις Νικητῶν Νικήτας, ἥ -ταις Νικήται, ἥ -ταις
Ἄρσ.	[‘] Ογ. εἰς ης.	οἱ τῶν τοὺς ώ	ἔργάται, ἥ -ταις ἔργατῶν ἔργάτας, ἥ -ταις ἔργάται, ἥ -ταις
Θηλ.	[‘] Ογ. εἰς α.	αῖ τῶν τὰς ώ	μοῦσαι, ἥ -σαις μουσῶν μούσας, ἥ ταις -σαις μοῦσαι
Θηλ.	[‘] Ογ. εἰς η.	αῖ τῶν τὰς ώ	τιμαὶ, ἥ -μαῖς τιμῶν τιμάς, ἥ ταις -μαῖς τιμαὶ

B'. Τὰ Ὀνόματα λήγοντα εἰς ρα, καὶ α, τὸ ὅποιον νὰ σχηματίζῃ μίαν μόνην συλλαβὴν ἀνευ τίνος συμφώνου, κάμνουσι τὴν Γενικὴν τοῦ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ εἰς ας, ὡς δευτέρα, δευτέρας· σοφία, σοφίας· τὰ δὲ ἄλλα εἰς ης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ "ΕΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ Δευτέρας Κλίσεως.

*A'. Ἡ δευτέρα κλίσις πεφιλαμβάνει δλα τὰ
Ἄρσενικὰ καὶ Θηλυκὰ Ὀνόματα εἰς ος, τὰ
Οὐδέτερα εἰς ον, ἥ ο, τῶν ὅποιων ἡ Γενικὴ
γίνεται ον· καὶ τὰ εἰς ι, τὰ ὅποια ἔχουσι
τὴν Γενικὴν ιοῦ.*

Ἀριθ.

	<i>Ἐρ.</i>	<i>Πληθ.</i>
<i>Ἄρσ.</i> εἰς ος.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ὀρ.} \quad \delta \quad \lambda\circ\gamma\circ s \\ \text{Γεν.} \quad t\bar{o}\bar{v} \quad \lambda\circ\gamma\circ v \\ \text{Αἰτ.} \quad t\bar{o}\bar{n} \quad \lambda\circ\gamma\circ n \\ \text{Κλη.} \quad \bar{o} \quad \lambda\circ\gamma\circ e \end{array} \right.$	$\begin{array}{ll} \text{oī} & \lambda\circ\gamma\circ s \\ \text{τῶν} & \lambda\circ\gamma\circ w \\ \text{τοὺς} & \lambda\circ\gamma\circ v\circ s \\ \bar{o} & \lambda\circ\gamma\circ oī \end{array}$
<i>Θηλ.</i> εἰς ος.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ὀρ.} \quad \bar{h} \quad \bar{\delta}\bar{d}\bar{o}\bar{s} \\ \text{Γεν.} \quad t\bar{h}\bar{s} \quad \bar{\delta}\bar{d}\bar{o}\bar{v} \\ \text{Αἰτ.} \quad t\bar{h}\bar{n} \quad \bar{\delta}\bar{d}\bar{o}\bar{n} \\ \text{Κλη.} \quad \bar{o} \quad \bar{\delta}\bar{d}\bar{o}\bar{s} \end{array} \right.$	$\begin{array}{ll} \text{ai} & \bar{\delta}\bar{d}\bar{o}\bar{i} \\ \text{τῶν} & \bar{\delta}\bar{d}\bar{w}\bar{n} \\ \text{τὰς} & \bar{\delta}\bar{d}\bar{o}\bar{v}\bar{s} \\ \bar{o} & \bar{\delta}\bar{d}\bar{o}\bar{i} \end{array}$
<i>Οὐδ.</i> εἰς ον, ἥ ο.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ὀρ.} \quad t\bar{o} \quad \xi\bar{u}\bar{l}\bar{o}\bar{v}, \bar{h} \bar{-o} \\ \text{Γεν.} \quad t\bar{o}\bar{v} \quad \xi\bar{u}\bar{l}\bar{o}\bar{v} \\ \text{Αἰτ.} \quad t\bar{o} \quad \xi\bar{u}\bar{l}\bar{o}\bar{v}, \bar{h} \bar{-o} \\ \text{Κλη.} \quad \bar{o} \quad \xi\bar{u}\bar{l}\bar{o}\bar{v}, \bar{h} \bar{-o} \end{array} \right.$	$\begin{array}{ll} \text{τὰ} & \xi\bar{u}\bar{l}\bar{a} \\ \text{τῶν} & \xi\bar{u}\bar{l}\bar{o}\bar{v} \\ \text{τὰ} & \xi\bar{u}\bar{l}\bar{a} \\ \bar{o} & \xi\bar{u}\bar{l}\bar{a} \end{array}$
<i>Οὐδ.</i> εἰς ι.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ὀρ.} \quad t\bar{o} \quad \sigma\bar{p}\bar{h}\bar{t}\bar{i} \\ \text{Γεν.} \quad t\bar{o}\bar{v} \quad \sigma\bar{p}\bar{h}\bar{t}\bar{i}\bar{o}\bar{v} \\ \text{Αἰτ.} \quad t\bar{o} \quad \sigma\bar{p}\bar{h}\bar{t}\bar{i} \\ \text{Κλη.} \quad \bar{o} \quad \sigma\bar{p}\bar{h}\bar{t}\bar{i} \end{array} \right.$	$\begin{array}{ll} \text{τὰ} & \sigma\bar{p}\bar{h}\bar{t}\bar{i}\bar{a} \\ \text{τῶν} & \sigma\bar{p}\bar{h}\bar{t}\bar{i}\bar{v} \\ \text{τὰ} & \sigma\bar{p}\bar{h}\bar{t}\bar{i}\bar{a} \\ \bar{o} & \sigma\bar{p}\bar{h}\bar{t}\bar{i}\bar{a} \end{array}$

B'. Eἰς τὰ Προπαροξύτονα, ὁ τόνος καταβαινει ἀπὸ τὴν προπαραλήγουσαν εἰς τὴν παραλήγουσαν, εἰς τὴν Γενικὴν τῶν δύω ἀριθμῶν, καὶ εἰς τὴν Αἰτιατικὴν τοῦ πληθυντικοῦ· ὡς ἄνθρωπος, ἀνθρώπον, ἀνθρώπων, ἀνθρώπους.

C'. Τὸ Ἀρσενικὸν καὶ Οὐδέτερον τῶν Ἐπιθέτων εἰς ος, η, ον, καὶ ος, α, ον, ἀνήκουσιν εἰς αὐτὴν τὴν κλίσιν, τὸ δὲ Θηλυκὸν εἰς τὴν πρώτην.

Ομοίως καὶ τὰ Κοινὰ Ἐπίθετα εἰς ος, ον, οὗτα καλούμενα ἀπὸ τοῦ κοινῆν τὴν κατάληξιν εἰς ος ἔχειν εἴς τε τὸ Ἀρσενικὸν καὶ Θηλυκόν· ὡς ὁ καὶ ἡ ἐνδοξός.

D'. Τὰ Οὐδέτερα εἰς ι σχηματίζονται δι’ ἀποκοπῆς τῶν Ὑποκοριστικῶν εἰς ιον· πλὴν γλαφυρότερον καὶ ὁρθότερον θεωρεῖται εἰς τὸ γράφειν τὸ νὰ μεταχειρίζηται τις ὅλοκλήραν τὴν λήγουσαν ιον· ὡς κλειδίον, καρτίον, κτλ.

E'. Eἰς αὐτὴν τὴν κλίσιν καταριθμοῦνται καὶ τινα Ἐτερόκλιτα· ὡς ὁ λόγος, τὰ

λόγια· ὁ μυαλὸς, τὰ μυαλά· ὁ πλοῦτος, τὰ πλούτη· ὁ χρόνος, τὰ χρόνια, ἡ Γενικὴ τῶν χρόνων, καὶ ἐνιότε χρονῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

Περὶ Τρίτης Κλίσεως.

A'. H τρίτη κλίσις περιέχει, πρῶτον, Ὁνόματα περιττοσύλλαβα εἰς ων, ἡ Γενικὴ οντος, ἀφ' ἣς γίνεται τὸ Θηλυκὸν, δι' ἀφαιρέσεως τοῦ ος καὶ προσθέσεως τοῦ ισσα, ὡς Ἀρχοντος, Ἀρχόντισσα, γέροντος, γερόντισσα· Θηλυκὰ εἰς αἰσοσύλλαβα, καὶ εἰς σ περιττοσύλλαβα· Οὐδέτερα εἰς α, ιμον, σ, ρ, περιττοσύλλαβα, καὶ εἰς ος, ἡ Γεν. ους, ισοσύλλαβα.

Ἄριθ.

	Ἐν.	Πληθ.
Ἄρσ.	Ὀν.	οἱ Ἀρχωντες
εἰς ων.	Γεν.	τῶν Ἀρχόντων
	Αἰτ.	τοὺς Ἀρχοντας
	Κλη.	ώ Ἀρχων, ἡ -τα, ἡ -τε ω Ἀρχοντες

Θηλ. εἰς α ὶσοσ.	[’] Ον.	ἡ	σταφίδα	αἱ	σταφίδες
	Γεν.	τῆς	σταφίδας	τῶν	σταφίδων
	Αἰτ.	τὴν	σταφίδα	τὰς	σταφίδας, ἡ τὰς -δας
	Κλη.	ῷ	σταφίδα	ῷ	σταφίδες
Θηλ, εἰς ζ περ.	[’] Ον.	ἡ	γνῶσις	αἱ	γνώσεις
	Γεν.	τῆς	γνώσεως	τῶν	γνώσεων
	Αἰτ.	τὴν	γνῶσιν, ἡ -σι	τὰς	γνώσεις
	Κλη.	ῷ	γνῶσις, ἡ -σι	ῷ	γνώσεις
Οὐδ. εἰς α περ.	[’] Ον.	τὸ	σῶμα	τὰ	σώματα
	Γεν.	τοῦ	σώματος	τῶν	σωμάτων
	Αἰτ.	τὸ	σῶμα	τὰ	σώματα
	Κλη.	ῷ	σῶμα	ῷ	σώματα
Οὐδ. εἰς ι μ ο ν περ.	[’] Ον.	τὸ	δώσιμον	τὰ	δωσίματα
	Γεν.	τοῦ	δωσίματος	τοῦ	δωσίματων
	Αἰτ.	τὸ	δώσιμον	τὰ	δωσίματα
	Κλη.	ῷ	δώσιμον	ῷ	δωσίματα
Οὐδ. εἰς ζ περ.	[’] Ον.	τὸ	ἄλας	τὰ	ἄλατα
	Γεν.	τοῦ	ἄλατος	τῶν	ἄλατων
	Αἰτ.	τὸ	ἄλας	τὰ	ἄλατα
	Κλη.	ῷ	ἄλας	ῷ	ἄλατα
Οὐδ. εἰς ζ περ.	[’] Ον.	τὸ	ῦδωρ	τὰ	ῦδατα
	Γεν.	τοῦ	ῦδατος	τῶν	ῦδατων
	Αἰτ.	τὸ	ῦδωρ	τὰ	ῦδατα
	Κλη.	ῷ	ῦδωρ	ῷ	ῦδατα
Οὐδ. εἰς ο ζ ὶσοσ.	[’] Ον.	τὸ	τέλος	τὰ	τέλη
	Γεν.	τοῦ	τέλους	τῶν	τελῶν
	Αἰτ.	τὸ	τέλος	τὰ	τέλη
	Κλη.	ῷ	τέλος	ῷ	τέλη

B'. Δεύτερον, αὐτὴ περιέχει [’]Ονόματα Αρσενικὰ εἰς ἄ s περισπώμενα, τὰ δόποια κάμνουσι τὴν Γενικὴν ἄ, καὶ ἄλλα εἰς η s ἔχοντα τὴν Γενικὴν η· τὰ ἐνικὰ κλίνονται κατὰ τὴν

πρώτην κλίσιν, τὰ δὲ πληθυντικὰ εἶναι περιττοσύλλαβα.

Ἄριθ.

	Ἐν.	Πληθ.
Ἄρσ.	^{Ὀν.} ὁ ψωμᾶς	οἱ ψωμάδες
εἰς ἄς.	^{Γεν.} τοῦ ψωμᾶ	τῶν ψωμάδων
	^{Αἰτ.} τὸν ψωμᾶ, ἥ -μᾶν	τοὺς ψωμάδες
	^{Κλη.} ὡς ψωμᾶ	ῷ ψωμάδες

Ἄρσ.	^{Ὀν.} ὁ Στεφανῆς	οἱ Στεφανίδες
εἰς ης.	^{Γεν.} τοῦ Στεφανῆ	τῶν Στεφανίδων
	^{Αἰτ.} τὸν Στεφανῆν, ἥ -νη	τοὺς Στεφανίδες
	^{Κλη.} ὡς Στεφανῆ	ῷ Στεφανίδες

Γ'. Τὰ εἰς ἐς Ὁξύτονα, ἥ Γενικὴ ἐ, κάμνουσι τὰ πληθυντικὰ ἐδεσ, καὶ κλίνονται ὅμοιως· ὡς ὁ καφὲς, τοῦ καφὲ, οἱ καφέδες, (τὸ Ἑλληνικωτέρως μανροζοῦμι καλούμενον.)

Δ'. Τὰ εἰς ἄς ἐκφράζουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ποιότητά τινα, καὶ κάμνουσι τὸ Θηλυκὸν εἰς οὐ· ὡς ὁ φαγᾶς, ἥ φαγοῦ.

Ἄριθ.

	Ἐν.	Πληθ.
Θηλ.	^{Ὀν.} ἡ φαγοῦ	αἱ φαγοῦδες
εἰς οὐ.	^{Γεν.} τῆς φαγοῦς	τῶν φαγούδων
	^{Αἰτ.} τὴν φαγοῦ	ταῖς φαγούδαις
	^{Κλη.} ὡς φαγοῦ	ῷ φαγοῦδες

Ε'. Τοίτον, περιέχει Ἀρσενικὰ εἰς εὺς, ἡ Γενικὴ ἐως· Ὁξύτονα καὶ Παροξύτονα εἰς ης, ἡ Γεν. ους· καὶ Κοινὰ Ἐπίθετα εἰς ης, τῶν ὅποιων τὸ Οὐδέτερον γίνεται εἰς ἐς, καὶ ἡ Γεν. οῦς.

Ἀριθ.

	Ἐν.	Πληθ.
Ἀρσ.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ον.} \quad \delta \quad \overset{\circ}{\text{Αχιλλεὺς}} \\ \text{Γεν.} \quad \tauοῦ \quad \overset{\circ}{\text{Αχιλλέως}} \\ \text{Αἰτ.} \quad \tauὸν \quad \overset{\circ}{\text{Αχιλλέα}}, \eta -\alpha \\ \text{Κλη.} \quad \ddot{\omega} \quad \overset{\circ}{\text{Αχιλλεῦ}} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{oī} \quad \overset{\circ}{\text{Αχιλλεῖς}} \\ \text{τῶν} \quad \overset{\circ}{\text{Αχιλλέων}} \\ \text{τοὺς} \quad \overset{\circ}{\text{Αχιλλέας}}, \eta -\alpha \iota s \\ \ddot{\omega} \quad \overset{\circ}{\text{Αχιλλεῖς}} \end{array} \right.$
εἰς ης.		
εὐς.		
εἰς ης.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ον.} \quad \delta \quad \overset{\circ}{\text{Σωκράτης}} \\ \text{Γεν.} \quad \tauοῦ \quad \overset{\circ}{\text{Σωκράτους}} \\ \text{Αἰτ.} \quad \tauόν \quad \overset{\circ}{\text{Σωκράτην}} \\ \text{Κλη.} \quad \ddot{\omega} \quad \overset{\circ}{\text{Σωκράτες}}, \eta -\alpha \iota t \ddot{\omega} \quad \overset{\circ}{\text{Σωκράτεις}} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{oī} \quad \overset{\circ}{\text{Σωκράτεις}} \\ \text{τῶν} \quad \overset{\circ}{\text{Σωκράτων}} \\ \text{τοὺς} \quad \overset{\circ}{\text{Σωκράτεις}} \\ \ddot{\omega} \quad \overset{\circ}{\text{Σωκράτεις}} \end{array} \right.$
εἰς ης.		
Κοινὰ Ἐπίθ.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ον.} \quad \delta, \eta \quad \overset{\circ}{\text{εὐλαβῆς}} \\ \text{Γεν.} \quad \tauοῦ, \tauῆς \quad \overset{\circ}{\text{εὐλαβοῦς}} \\ \text{Αἰτ.} \quad \tauόν, \tauὴν \quad \overset{\circ}{\text{εὐλαβῆ}} \\ \text{Κλη.} \quad \ddot{\omega} \quad \overset{\circ}{\text{εὐλαβῆ}} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{oī, aī} \quad \overset{\circ}{\text{εὐλαβεῖς}} \\ \text{τῶν} \quad \overset{\circ}{\text{εὐλαβῶν}} \\ \text{τοὺς} \quad \overset{\circ}{\text{εὐλαβεῖς}} \\ \ddot{\omega} \quad \overset{\circ}{\text{εὐλαβεῖς}} \end{array} \right.$
εἰς ης.		
Οὐδ.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ον.} \quad \tauό \quad \overset{\circ}{\text{εὐλαβεῖς}} \\ \text{Γεν.} \quad \tauοῦ \quad \overset{\circ}{\text{εὐλαβοῦς}} \\ \text{Αἰτ.} \quad \tauό \quad \overset{\circ}{\text{εὐλαβεῖς}} \\ \text{Κλη.} \quad \ddot{\omega} \quad \overset{\circ}{\text{εὐλαβεῖς}} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{τὰ} \quad \overset{\circ}{\text{εὐλαβῆ}} \\ \text{τῶν} \quad \overset{\circ}{\text{εὐλαβῶν}} \\ \text{τὰ} \quad \overset{\circ}{\text{εὐλαβῆ}} \\ \ddot{\omega} \quad \overset{\circ}{\text{εὐλαβῆ}} \end{array} \right.$
εἰς ἐς.		

ΣΤ'. Καὶ, τέταρτον, Ἐπίθετα ὁξύτονα, εἰς τὰ τρία γένη, ς, ειὰ, ς, ἡ Γεν. ἔος η ειοῦ, ειᾶς, ειοῦ· τῶν ὅποιων τὸ Θηλυκὸν κλίνεται ἐπὶ τῶν εἰς α τῆς πρώτης κλίσεως.

'Αριθ.

	'Εν.	Πληθ.
³ Αρσ. εἰς ὑς.	³ Ov. ὁ παχὺς Γεν. τοῦ παχέος, ἥ -χειοῦ Αἰτ. τὸν παχὺν Κλη. ὡς παχὺ	οἱ παχεῖς τῶν παχέων, ἥ -χειῶν τοὺς παχεῖς ὡς παχεῖς
³ Θηλ. εἰς εἰά.	³ Ov. ἡ παχειά Γεν. τῆς παχειᾶς Αἰτ. τὴν παχειάν, ἥ -ά Κλη. ὡς παχειά	αἱ παχειαὶ, ἥ -χειαὶς τῶν παχέων, ἥ -χειῶν τὰς παχειὰς, ἥ ταις [-χειαὶς]
³ Οὐδ. εἰς ύ.	³ Ov. τὸ παχὺ ³ Γεν. τοῦ παχειοῦ Αἰτ. τὸ παχὺ ³ Κλη. ὡς παχὺ ³	τὰ παχειὰ ³ τῶν παχειῶν ³ τὰ παχειὰ ³ ὡς παχειὰ ³

Z'. *Ἡ λέξις νοῦς, καὶ τὰ σύνθετά του εἶναι Ἐτερόκλιτα, μιγνύοντα τὴν πρώτην καὶ δευτέραν κλίσιν, καὶ κλίνονται οὕτως.*

'Αριθ.

	'Εν.	Πληθ.
³ Σύν. ἀπό ³ νοῦς.	³ Ov. ὁ βαθύγονς Γεν. τοῦ βαθύγοος, ἥ -γον Αἰτ. τὸν βαθύγονυ Κλη. ὡς βαθύγον	οἱ βαθύνοες τῶν βαθυγόων τοὺς βαθύνοας ὡς βαθύνοες

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΝΝΑΤΟΝ.

Περὶ Αὐξητικῶν καὶ Ἀποκοριστικῶν.

Eἰς τὴν καθομιλουμένην διάλεκτον ὑπάρχουσιν Αὐξητικὰ Ἀρσενικὰ εἰς αρος, καὶ Θηλυκὰ εἰς αρα· ὡς, τὸ σκυλὶ, ὁ σκύλαρος· τὸ αὐτὶ, ἥ αὐτάρα. Ἡ ἀπλὴ μεταλλαγὴ τῆς ληγούσης τοῦ Οὐδετέρου οὐ εἰς α, πολλάκις σχηματίζει Αὐξητικὸν Θηλυκόν· ὡς τὸ σπαθὶ, ἥ σπάθα.

Ὑποκοριστικὰ Ἀρσενικὰ γίγνονται εἰς ἄκης, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τῶν Κυρίων Ὀνομάτων· ὡς Δημήτριος, Δημητράκης.

Ἡ λήγουσα οὖσα εἶχει καὶ Προσηγορικὰ Οὐδέτερα· ὡς, τραπέζι, τραπεζάκι· ποδάρι, ποδαράκι.

Τὰ Θηλυκὰ γίγνονται εἰς ίτζα καὶ οὐλα· ὡς Ἐλένη, Ἐλενίτζα, ἥ Ἐλενούλα.

Πρὸς τούτοις ὑπάρχουσι καὶ Ἐπίθετα εἰς οὐτζικος, -η, -ον· ὡς καλὸς, καλούτζικος, -η, -ον, ἥ -ο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

Περὶ Συγκριτικῶν καὶ ὑπερθετικῶν.

A'. Τὸ Ἐπίθετον εἶναι μέρος λόγου, τὸ ὅποῖον ἔνουμενον μὲ τὸ Ὄνομα, φανερώνει τὴν ποιότητα ἡ ἴδιότητα αὐτοῦ· ὡς ἐν ἀρετοῖς ἀνθρωποῖς.

Ἐκ τῶν προειρημένων εἴδομεν τρία εἴδη Ἐπιθέτων· πρῶτον, τὰ εἰς οἱς, α, ον, ἡ ο· καὶ τὰ εἰς οἱς, η, ον, ἡ ο· δεύτερον, τὰ εἰς ς, εἰα, ύ· καὶ τρίτον, τὰ εἰς ηἱς, ἐς. Ὄλα ταῦτα σχηματίζουσι τὸ Συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικόν των ἀπὸ τὴν Ὄνομαστικὴν τῶν Οὐδετέρων, ο, ς, ἐς, διὰ τῆς προσθέσεως τοῦ τεροῦ, τερη ἡ τέρα, τερον, διὰ τὸ Συγκριτικὸν, καὶ τατος, τάτη, τατον, διὰ τὸ ὑπερθετικόν· ὡς, σοφὸς, σοφώτερος σοφώτατος· βαθὺ, βαθύτερος, βαθύτατος· εὔσεβες, εὔσεβέστερος, εὔσεβέστατος.

B'. Αὐτὴ ἡ τελευταία κατάληξις εἰς ἐστερος, ἐστατος προσάπτεται ὁμοίως εἰς Ἐπίθετά τινα εἰς οἱς, ὃν τινων τοποθετεῖ τὴν τελευ-

ταίαν συλλαβήν· ὡς ἀχρεῖος, ἀχρειέστερος, ἀχρειέστατος.

I'. Τὰ εἰς ὄτερος καὶ ὄτατος ἔχουσι τὸ ο βραχὺ ὅταν ἥ προηγουμένη συλλαβὴ τοῦ Θετικοῦ ἦναι μακρὰ, ὡς δίκαιος, δικαιότερος, δικαιότατος· καὶ τούναντίον, ὅταν ἦναι βραχεῖα, ὡς ἄγιος, ἀγιώτερος, ἀγιώτατος.

Μερικὰ Ἐπίθετα εἶναι ἀνώμαλα, καὶ σχηματίζουσι διαφόρως τοὺς τρεῖς βαθμοὺς τῆς συγχρίσεως· ὡς, Θετικὸν, κακὸς, Συγχριτικὸν, χειρότερος, -τέρα, -τερον, Υπερθετικὸν, κάκιστος, -κίστη, -κιστον· Θετ. καλὸς, Συγ. καλήτερος, -τέρα, -τερον ἢ κάλλιον, Υπερθ. κάλιστος, -ίστη, -ιστον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

Περὶ Ἀριθμητικῶν.

A'. Τὰ Ἀριθμητικὰ εἶναι Ταχτικὰ ἢ Ἀπολελυμένα· καὶ τὰ μὲν Ταχτικὰ, ὡς πρῶτος, δεύτερος, τρίτος, τέταρτος, πέμ-

πτος, κτλ. ἀκολουθοῦσι τὸν κανόνα τῶν εἰς
ος, η, ον, τῆς δευτέρας κλίσεως Ἐπιθέτων.
τὰ δ' Ἀπολελυμένα κλίνονται οὗτως.

	^{Ἄρσ.}	^{Θηλ.}	^{Οὐδ.}
^{Ὄν.}	εῖς, ἡ ἔνας	μία, ἡ μιὰ	ἔν, ἡ ἔνα
^{Γεν.}	ἔνος	μιᾶς	ἔνος
^{Αἰτ.}	ἔνα, ἡ ἔναν	μίαν, ἡ μιὰ	ἔν, ἡ ἔνα

	^{Ἄρσ. καὶ Θηλ.}	^{Οὐδ.}	^{Ἄρσ. καὶ Θηλ.}	^{Οὐδ.}
^{Ὄν.}	τρεῖς	τρία	τέσσαρες	τέσσαρα
^{Γεν.}	τριῶν	τριῶν	τεσσάρων	τεσσάρων
^{Αἰτ.}	τρεῖς	τρία	τέσσαρας	τέσσαρα

Ομοίως καὶ τὰ ἐκ τούτων σύνθετα, ὡς
δεκατρεῖς, δεκατρία, δεκατέσσα-
ρες, δεκατέσσαρα.

B'. Τὰ δὲ λοιπὰ μέχρι τῶν ἑκατὸν ἄκλιτα
εἰσὶν, δηλ. δύω, πέντε, ἕξ ἡ ἔξη, ἐ-
πτά, ὅκτω, ἐννέα, δέκα, ἐνδεκα,
δώδεκα, δεκαπέντε, δεκαέξι ἡ δε-
κάξη, δεκαεπτά, δεκαοκτώ, δε-
καεννέα, εἴκοσι, τριάντα, σαράν-
τα, πενήντα, ἕξηντα, ἑβδομήντα,
ογδοήντα ἡ ὁγδόντα, ἐννενήντα,
ἑκατόν.

Αἱ δὲ ἄλλαι ἑκατοντάδες κλίνονται οὕτω.

² Ἀρσ.	Θηλ.	Οὐδ.
διακόσιοι	διακόσιαι, ἡ -αις	διακόσια
τριακόσιοι	τριακόσιαι, ἡ -αις	τριακόσια
τετρακόσιοι	τετρακόσιαι, ἡ -αις	τετρακόσια
πεντακόσιοι	πεντακόσιαι, ἡ -αις	πεντακόσια
έξιακόσιοι	έξιακόσιαι, ἡ -αις	έξιακόσια
έπτακόσιοι	έπτακόσιαι, ἡ -αις	έπτακόσια
όκτακόσιοι	όκτακόσιαι, ἡ -αις	όκτακόσια
έννεακόσιοι	έννεακόσιαι, ἡ -αις	έννεακόσια
χίλιοι	χίλιαι, ἡ -αις	χίλια
δύω χιλιάδες, ἥ δισχίλιοι, κτλ.		

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΩΔΕΪΚΑΤΟΝ.

Περὶ Ἀντωνυμίας.

A'. H Ἀντωνυμία εἶναι μέρος λόγου, τὸ δῆλον χρησιμεύει ἀντὶ Ὄνόματος, διὰ νὰ ἀποφεύγωμεν τὴν συχνὴν ἐπανάληψιν τῆς ἴδιας λέξεως· καὶ εἶναι ἔξη τὰ εἴδη τῆς Ἀντωνυμίας, δηλ. Προσωπικὴ, Κτητικὴ, Λεικτικὴ, Ἀναφορικὴ, Ἐρωτηματικὴ, καὶ Ἀόριστος.

Περὶ Προσωπικῆς.

B'. Aἱ Προσωπικαὶ Ἀντωνυμίαι εἶναι τρεῖς, δηλ. ἐγὼ, σὺ, αὐτός· καὶ δέχονται Πρό-

σωπον, *Ἄριθμὸν*, *Γένος*, καὶ *Πτῶσιν*. Τὰ μὲν *Πρόσωπα* εἶναι τρία, *Ἐνικῶς* καὶ *Πληθυντικῶς*, οἱ δὲ *Ἄριθμοὶ* δύω, ὡς.

	<i>Ἐν.</i>	<i>Πληθ.</i>
<i>A.</i>	<i>Ἐγώ</i>	<i>‘Ημεῖς</i>
<i>B’.</i>	<i>Σὺ</i>	<i>Σεῖς</i>
<i>G’.</i>	<i>Αὐτός</i>	<i>Αὐτοὶ</i>

Γ'. Μ' ὅλον ὅτι τὰ γένη εἶναι τρία, τὸ σχῆμα τῆς *Ἀντωνυμίας* μεταλάσσεται μόνον εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον, ὡς. *Ἐν.* *Ἄρσ.* αὐτὸς, Θηλ. αὐτὴ, Οὐδ. αὐτό. *Πληθ.* *Ἄρσ.* αὐτοὶ, Θηλ. αὐταὶ, Οὐδ. αὐτά.

Δ'. Πτῶσεις τῶν Προσωπικῶν *Ἀντωνυμιῶν* εἶναι τρεῖς, δηλ. *Όνομαστικὴ*, *Γενικὴ*, *Αἰτιατικὴ*, καὶ κλίνονται οὕτως.

Ἄριθ.

	<i>Ἐν.</i>	<i>Πληθ.</i>
<i>A'</i>	<i>Ὀν.</i> ἐγὼ	ἡμεῖς, ἔμεῖς
<i>Π.ρ.</i>	<i>Γεν.</i> μοῦ, ἡμοῦ, τοῦ ἱαυτοῦ μου	ἡμῶν, τοῦ ἱαυτοῦ μας
	<i>Αἰτ.</i> μὲ, ἡμὲ, ἡμίνα, τὸν ἱαυτόν μου	μᾶς, ἡμᾶς, τὸν ἱαυτόν μας
<i>B'</i>	<i>Ὀν.</i> σὺ, ἐσὺ	σὺς, ἐσὺς
<i>Π.ρ.</i>	<i>Γεν.</i> σοῦ, τοῦ ἱαυτοῦ σου	τοῦ ἱαυτοῦ σας
	<i>Αἰτ.</i> σὲ, ἐσὲ, ἐσύνα, τὸν ἱαυτόν σου	σᾶς, ἐσᾶς, τὸν ἱαυτόν σας.
<i>G'</i>	<i>Ὀν.</i> αὐτὸς	αὐτοὶ
<i>Π.ρ.</i>	<i>Γεν.</i> αὐτοῦ, τοῦ ἱαυτοῦ του, τοῦ	αὐτῶν, τοῦ ἱαυτοῦ των, τῶν
	<i>Αἰτ.</i> αὐτὸν, τὸν ἱαυτόν του, τὸν	αὐτοὺς, τὸν ἱαυτόν τους, τοὺς

Γ'. { 'Ον. αὐτὴν
 Πρ. { Γεν. αὐτῆς, τοῦ ἰαυτοῦ της, τῆς
 Θηλ. { Αἰτ. αὐτὴν, τὸν ἰαυτόφ της, τὴν

αὐτὰ; αὐταῖς
 αὐτῶν, τοῦ ἰαυτοῦ των, τῶν
 αὐτὰς, τὸν ἰαυτόν τους, τὰς, ταῖς

Γ'. { 'Ον. αὐτὸν
 Πρ. { Γεν. αὐτοῦ, τοῦ ἰαυτοῦ του, τοῦ
 Οὐδ. { Αἰτ. αὐτὸν, τὸ

αὐτὰ
 αὐτῶν, τοῦ ἰαυτοῦ των, τῶν
 αὐτὰ, τὰ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ Κτητικῆς.

*Αἱ κτητικαὶ Ἀντωνυμίαι δηλοῦσι κτῆσιν
 ἢ κυριότητα· κλίνονται κατὰ τὰ Ἐπίθετα
 τῆς δευτέρας κλίσεως, καὶ εἶναι αἱ ἀκόλου-
 θοι·*

'Αριθ.

'Εν.

Πληθ.

α'. πρόσ. Άρσ. ὁ ἴδικός μου
 Θηλ. ἡ ἴδική μου
 Οὐδ. τὸ ἴδικόν -κό μου

{ μας
 οἱ ἴδικοί μου
 αἱ ἴδικαι -καίς μου
 τὰ ἴδικά μου

β'. πρόσ. Άρσ. ὁ ἴδικός σου
 Θηλ. ἡ ἴδική σου
 Οὐδ. τὸ ἴδικόν -κό σου

{ σας
 οἱ ἴδικοί σου
 αἱ ἴδικαι -καίς σου
 τὰ ἴδικά σου

'Α. Ο. Θ.

'Α. Ο. Θ.

γ'. πρόσ. Άρσ. ὁ ἴδικός του, της
 Θηλ. ἡ ἴδική του, της
 Οὐδ. τὸ ἴδικόν -κό του, της

{ των οἱ ἴδικοί του, της
 η αἱ ἴδικαι -καίς του, της
 τὰ ἴδικά του, της

*ποῖος, ποία, ποῖον· πόσος, πόση,
πόσον* (χλινόμεναι, καθὼς τὰ τῆς δευτέρας
χλίσεως Ἐπίθετα) · καὶ

²Λοιθ.

Ἐν.

Πληθ.

² Ἄρ. Θη.	<i>Ov.</i>	² Ἄρ. Θη.	<i>Ov.</i>
<i>Ov.</i>	<i>τὶς,</i>	<i>τὶ</i>	<i>τίνες,</i>
<i>Γεν.</i>	<i>τίνος</i>	<i>τίνων</i>	<i>τίνων</i>
<i>Ιτ.</i>	<i>τίνα,</i>	<i>τὶ</i>	<i>* τίνας,</i>

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ ²Ἀορίστου.

*A'. Αἱ ²Ἀορίστοι ²Ἀντωνυμίαι φανερόνουν τὰ
ὑποκείμενα ἥ πράγματα εἰς τρόπον γενικὸν
ἥ ἀδιόριστον· εἶναι δὲ αἱ ἀκόλουθοι.*

*B'. Τὶς, τὶ, χλινόμενον ὡς τὸ ἐρωτηματικὸν
τὶς, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἔχει τὸν τόνον ἐπὶ τῆς
ληγούσης εἰς ὅλας τὰς πτώσεις, καὶ δύναται
νὰ ἦναι ἐγκλιτικόν.*

*Γ'. Εἰς ἡ ἔνας, μία, ἐν ἡ ἔνα· κανεὶς,
καμμία, κανὲν, σύνθετον ἀπὸ τοῦ κἄν
(καὶ ἀν) καὶ τῆς λέξεως εῖς.*

*Δ'. Ως καὶ τὸ κάμποσος, κάμποση,
κάμποσον· κάποιος, κάποια, κά-
ποιον· αἱ ὅποιαι κλίνονται ὡς τὸ πρωτότυ-
πόν των· φυλάττουσιν δύμας πάντοτε τὸν τό-
νον ἐπὶ τῆς προπαραληγούσης.*

*Ε'. Τὸ δὲ δεῖνα καὶ τάδε εἶναι ἄκλιτα,
καὶ κλίνεται μόνον τὸ Ἀρθρον, εἰς ὅλα τὰ
γένη, καὶ ἀριθμούς. (Τὸ πρῶτον ἐνίστε
κλίνεται.)*

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

Περὶ Ῥήματος.

*Α'. Τὸ Ῥῆμα εἶναι μέρος λόγου, τὸ ὅποῖον φα-
νερόνει τὸ ποιεῖν, τὸ πάσχειν, ἢ τὸ εἶναι·
ἀκολούθως αἱ Διαθέσεις τῶν Ῥημάτων εἶναι
τρεῖς, Ἐνεργητικὴ, Παθητικὴ, καὶ Οὐδετέ-
ρα.*

Ἡ Ἐνεργητικὴ σημαίνει ἐνέργειαν - ἡ Παθητικὴ πάθος. ἡ δὲ Οὐδετέρα μήτε ἐνέργειαν, μήτε πάθος, ἀλλὰ τὸ ὅν, τὴν ὑπαρξίν, ἡ τὴν ἴδιαν κατάστασιν τῆς ὑπάρξεως.

B'. Τὰ Ἄρνηματα ὑποδιαιροῦνται ἀκόμη εἰς Ὁμαλὰ, Ἀνώμαλα, καὶ Ἀπρόσωπα. Βοηθητικὰ Ἄρνηματα ἐμπορεῖ τις νὰ ὄνομάσῃ ἐκεῖνα, δι’ ὃν τὰ ἄλλα κλίνονται. ὡς θέλω, ἔχω.

C'. Τὰ Ἄρνηματα κλίνονται κατὰ Ἀριθμοὺς, Πρόσωπα, Ἔγκλισεις, καὶ Χρόνους.

D'. Οἱ Ἀριθμοὶ τῶν Ἄρνημάτων εἶναι δύο, δηλ. Ἐνικὸς καὶ Πληθυντικός. καὶ εἰς κάθε Ἀριθμὸν εἶναι τρία Πρόσωπα, τὰ ὅποια γνωρίζονται ἀνευ τῆς Ἀντωνυμίας, ἐπειδὴ ὁ τύπος των εἶναι διαφορετικός.

E'. Αἱ Ἔγκλισεις εἶναι τρεῖς, δηλ. Ὁριστικὴ, Προστακτικὴ, καὶ Ὑποτακτική.

Ἡ Ὁριστικὴ Ἔγκλισις φανερόνει ἡ ἔξηγει

ἀπλῶς ἐν πρᾶγμα· μεταχειρίζεται δὲ ἀκόμη καὶ εἰς τὰς ἔρωτήσεις.

‘H Προστακτικὴ χρησιμεύει εἰς προσταγὴν, ἐμψύχωσιν, παρακάλεσιν, ἢ συγχώρησιν.

‘H Υποτακτικὴ παρασταίνει ἐν πρᾶγμα μὲ συμφωνίαν, αἴτιον, ἐπιθυμίαν, ὑπόθεσιν, καὶ προηγεῖται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ ἔνα Σύνδεσμον· συντροφεύεται δὲ πρὸς τούτοις καὶ ἀπὸ ἄλλο ‘Pῆμα· ὡς, ἐπιθυμῶ νὰ ἔλθω.

Αὐτὴ κρατεῖ τὸν τόπον τῆς ‘Απαρεμφάτου, ἡτις δὲν εἶναι εἰς χρῆσιν παρὰ μόνον μὲ τὸ Οὐδέτερον ‘Αρθρον ὡς ‘Ονομα· δηλ. δεινὸς εἰς τὸ λέγειν.

ΣΤ'. ‘H Μετοχὴ εἶναι σχῆμα τοῦ ‘Pήματος, καὶ ὄνομάζεται οὗτος ἐπειδὴ μετέχει καὶ ἀπὸ τὴν ἴδιότητα τοῦ ‘Pήματος καὶ ἀπὸ τὴν τοῦ ‘Επιθέτου· εἶναι δὲ ‘Ενεργητικαὶ καὶ Παθητικαὶ Μετοχαί.

Z'. Τὸ πνεῦμα τοῦ αἰῶνος σχηματίζον καὶ τὰς Διαλέκτους, μὲ δλον ὅτι ἡ καθομιλουμένη διάλεκτος εἶναι τόσον πλησίον τῆς παλαιᾶς

ῶστε ἐμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὡς η̄ αὐτὴ,
μ̄ ὅλον τοῦτο εἰς τὸν νῦν τρόπον τοῦ γρά-
φειν, καθὼς ὅλαι αἱ νέαι διάλεκτοι, καὶ η̄
Ἐλληνικὴ ἔχει Χρόνους Ὑποθετικούς.

H'. Oἱ Χρόνοι τοῦ Ῥήματος διαιροῦνται εἰς
ἔξι. Καὶ εἶναι τρεῖς Ἀπλοῦ, Ἐνεστῶς,
Παρατατικὸς, καὶ Ἀόριστος· τρεῖς
δὲ Σύνθετοι, Ὑπερσυντελικὸς, Μέλ-
λων, καὶ Ὑποθετικὸς, οὗτος καλούμε-
νοι διότι σχηματίζονται διὰ τῶν Βοηθητικῶν
Ῥημάτων.

Θ'. H Ὁριστικὴ Ἔγκλισις εἶναι η̄ μόνη ἥτις
ἔχει ὅλους τοὺς Χρόνους, αἱ δὲ λοιπαὶ μόνον
τὸν Ἐνεστῶτα καὶ τὸν Ἀόριστον· καὶ η̄
Προστακτικὴ τὸ δεύτερον μόνον Πρόσωπον
κάθε Ἀριθμοῦ, δανίζεται δὲ τὸ ἐλλεῖπον ἀπὸ
τὴν Ὑποτακτικῆν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Ἡρὶ Συζυγίας.

A'. H Συζυγία τοῦ Ῥήματος εἶναι η̄ τακτικὴ
σύζευξις καὶ ἀπαρίθμησις τῶν διαφόρων του

Ἄριθμῶν, Προσώπων, Ἐγκλίσεων, καὶ Χρόνων.

B. *Ἐνεργητικὴ Φωνὴ λέγεται ἡ Συζυγία τοῦ Ἐνεργητικοῦ Ῥήματος, καὶ Παθητικὴ ἡ τοῦ Παθητικοῦ.*

I'. *Συζυγία εἶναι μία, περιέχουσα δύω εἰδη Ῥημάτων, τὰ Βαρύτονα εἰς ω, τὰ δποῖα ἔχουσιν ὁξείαν ἐπὶ τῆς παραληγούσης (καλοῦνται δὲ οὔτως, ἐπειδὴ δταν δὲν τίθεται Περισπωμένη ἐπὶ τῆς ληγούσης, ὁ βαρὺς τόνος ἐν ταύτῃ ὑπονοεῖται)· καὶ τὰ Περισπώμενα εἰς ω σχηματίζομενα διὰ τῆς συναιρέσεως τῶν εἰς ἐω καὶ ἀω Ῥημάτων· διαφέρουσι δὲ τῶν πρώτων μόνον εἰς τὸν Ἐνεστῶτα καὶ τὸν Παρατατικόν.*

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'ΙΚΟΣΤΟΝ.

Περὶ Σχηματισμοῦ Χρόνων.

A. *Οἱ Ἀπλοῖ Χρόνοι σχηματίζονται δλοι ἀπὸ τὸν Ἐνεστῶτα· οἱ δὲ Σύνθετοι διὰ τῶν Βοη-*

θητικῶν καὶ τοῦ σχηματίζομένου 'Ρήματος, καὶ γίνονται κατὰ τρεῖς διαφόρους τρόπους οἵτινες δὲν φέρουσιν ἀλλαγὴν εἰς τὴν σημασίαν. Κατὰ τὸν πρῶτον, τὸ Βοηθητικὸν μόνον σχηματίζεται, καὶ τὸ 'Ρῆμα μένει ἀμετάβλητον· κατὰ τὸν δύω ἄλλους γίνεται τούναντίον. 'Ο Μέλλων ἔχει τοὺς τρεῖς τρόπους, ὁ 'Υποθετικὸς δύω, καὶ ὁ 'Υπερσυντελικὸς ἕνα.

B'. "Εχω καὶ θέλω, ὡς Βοηθητικὰ 'Ρήματα, τοῦ μὲν πρώτου ὁ Παρατατικὸς μόνος εἰχον χρησιμεύει, διὰ τὸν 'Υπερσυντελικόν· τοῦ δὲ δευτέρου ὁ Παρατατικὸς θέλον διὰ τὸν 'Υποθετικὸν, καὶ ὁ 'Ενεστῶς θέλω διὰ τὸν Μέλλοντα· πρὸ πάντων δὲ τὸ τρίτον Πρόσωπον θέλει, τὸ ὅποιον δι' ἀποκοπῆς γίνεται θὲ, καὶ διὰ τῆς συναλειφῆς τοῦ τῆς 'Υποτακτικῆς μορίου να, σχηματίζει τὸ Βοηθητικὸν μόριον θὰ, τὸ ὅποιον καθ' αὐτὸν σημαίνει θέλει να.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'ΙΚΟΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ Αὐξήσεως.

A'. Αὐξήσεις εἶναι δύω, Συλλαβικὴ καὶ Χρονικὴ.

*B'. Ἡ Συλλαβικὴ αὔξησις συνίσταται εἰς εν ε,
προστιθέμενον εἰς τοὺς χρόνους τῶν ἀπὸ συμ-
φώνου ἀρχομένων Ῥημάτων· π. χ. λέγω,
ἔλεγον· τὰ δ' ἀπὸ ρ ἀρχόμενα διπλασιά-
ζουσιν αὐτὸν, καθὼς ὁίπτω, ἔρδιπτον.*

*C'. Χρονικὴ αὔξησις λέγεται, ὅταν μία λέξις
ἀρχίζουσα ἀπὸ ε, α, ἡ ο, τρέπῃ τὰ δύω πρῶ-
τα βραχέα φωνήεντα εἰς η, ὡς ἔλπιζω,
ἢ λπιζον, ἀκούω, ἢ κονον, τὸ δ' ο, εἰς
ω, ὡς ὄρμω, ὥρμον.*

*Ἐνίστε δὲ τὸ ε τρέπεται εἰς τὴν δίφθογ-
γον ει, δηλ. ἔχω, εῖχον.*

*D'. Ἡ αὔξησις ὑπάρχει μόνον εἰς τοὺς ἀπερα-
σμένους χρόνους τῆς Ὁριστικῆς Ἐγκλίσεως.*

ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Τύπος τῶν Βαρυτόνων.

Ἐνεργητική.

Οριστική.

Πρέσ.	Ἐν.	Πληθ.
Ἐνε-	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. γράφω \\ \beta'. γράφεις \\ \gamma'. γράψει \end{array} \right.$	γράφομεν γράφετε γράφουσιν, ἢ -φουν
πάρα-	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. ἐγράφον, ἢ -φα \\ \beta'. ἐγράφεις \\ \gamma'. ἐγράψει \end{array} \right.$	ἐγράφομεν, ἢ -φαμεν ἐγράφετε, ἢ -φατε ἐγράφον, ἢ -φαν
τατικός.		
Ἄρε-	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. ἐγράψακα \\ \beta'. ἐγράψατε, ἢ -ψεις \\ \gamma'. ἐγράψει \end{array} \right.$	ἐγράψαμεν ἐγράψατε, ἢ -ψετε ἐγράψαν
στος.		
Τατι-	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. εἰχον ἢ -χα γράψει \\ \beta'. εἰχεις γράψει \\ \gamma'. εἰχε γράψει \end{array} \right.$	εἰχομεν ἢ -χαμεν γράψει εἰχετε ἢ -χατε γράψει εἰχον ἢ -χαν γράψει
συντελ.-		
κός.		
Μίλλων,	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. θίλω γράψει \\ \beta'. θίλεις γράψει \\ \gamma'. θίλει γράψει \end{array} \right.$	θίλομεν γράψει θίλετε γράψει θίλουσιν ἢ -λουν γράψει
πρώτη		
σύνθεσις.		
Μίλλων,	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. θίλει γράψω ἢ -φω \\ \beta'. θίλεις γράψεις ἢ -φεις \\ \gamma'. θίλει γράψει ἢ -φει \end{array} \right.$	θίλει γράψομεν ἢ -φομεν θίλει γράψετε ἢ -φετε θίλει γράψουσιν ἢ -φουν ἢ -φουν
τρίτη		
σύνθεσις.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. θὶ νὰ ἢ θὰ γράψω \\ \beta'. θὶ νὰ ἢ θὰ γράψεις \\ \gamma'. θὶ νὰ ἢ θὰ γράψῃ \end{array} \right.$	θὶ νὰ ἢ -θὰ γράψωμεν θὶ νὰ ἢ -θὰ γράψητε θὶ νὰ ἢ -θὰ γράψουσιν ἢ -φουν
σύνθεσις.		

Τυποθ., $\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ ἥθιλον } \dot{\eta} \text{ -λα γράψι } \\ \text{πρώτη} \end{array} \right. \left\{ \begin{array}{l} \beta'. \text{ ἥθιλεις γράψι } \\ \text{σύνθεσις.} \end{array} \right. \left\{ \begin{array}{l} \gamma'. \text{ ἥθιλε γράψι } \end{array} \right. \begin{array}{l} \text{ἥθιλομεν } \dot{\eta} \text{ -λαμεν γράψι } \\ \text{ἥθιλετε } \dot{\eta} \text{ -λατε γράψι } \\ \text{ἥθιλον } \dot{\eta} \text{ -λαν γράψι } \end{array}$

Τυποθ., $\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ ἥθιλεις γράψω } \dot{\eta} \text{ -φω } \\ \text{δευτέρα} \end{array} \right. \left\{ \begin{array}{l} \beta'. \text{ ἥθιλεις γράψης } \dot{\eta} \text{ -φης } \\ \text{σύνθεσις.} \end{array} \right. \left\{ \begin{array}{l} \gamma'. \text{ ἥθιλεις γράψῃ } \dot{\eta} \text{ -φη } \end{array} \right. \begin{array}{l} \text{ἥθιλεις γράψωμεν } \dot{\eta} \text{ -φωμεν } \\ \text{ἥθιλεις γράψητε } \dot{\eta} \text{ -φητε } \\ \text{ἥθιλεις γράψωσιν } \dot{\eta} \text{ -φωσιν } \dot{\eta} \text{ -φουν } \end{array}$

Προστακτική.

Πρόσ.

Ἐν.

Πληθ.

Ἐγιστάς. $\left\{ \begin{array}{l} \beta'. \text{ γράφε } \\ \gamma'. \text{ ἀς γράφη } \end{array} \right.$ γράφετε
ἥς γράφωσιν $\dot{\eta}$ -φουν

Ἄδριστος. $\left\{ \begin{array}{l} \beta'. \text{ γράψε } \dot{\eta} \text{ -ψω } \\ \gamma'. \text{ ἀς γράψῃ } \end{array} \right.$ γράψετε $\dot{\eta}$ -ψατε
ἥς γράψωσιν $\dot{\eta}$ -ψουν

Τποτακτική.

Πρόσ.

Ἐν.

Πληθ.

Ἐγιστάς. $\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ νὰ γράφω } \\ \beta'. \text{ νὰ γράφης } \\ \gamma'. \text{ νὰ γράφῃ } \end{array} \right.$ νὰ γράφωμεν
νὰ γράφητε
νὰ γράφωσιν η -φουν

Ἄδριστος. $\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ νὰ γράψω } \\ \beta'. \text{ νὰ γράψης } \\ \gamma'. \text{ νὰ γράψῃ } \end{array} \right.$ νὰ γράψωμεν
νὰ γράψητε
νὰ γράψωσιν $\dot{\eta}$ -ψουν

Μετοχή.

Ἐν.

Πληθ.

Ἐπιστάς. $\left\{ \begin{array}{l} \text{'Αρσ. ὁ γράφων } \\ \text{Θηλ. } \dot{\eta} \text{ γράφουσα } \\ \text{Οὐδ. τὸ γράφον } \end{array} \right.$ οἱ γράφοντες
αι γράφουσαι
τὰ γράφοντα

Ἄδριστος. $\left\{ \begin{array}{l} \text{'Αρσ. ὁ γράψως } \\ \text{Θηλ. } \dot{\eta} \text{ γράψασα } \\ \text{Οὐδ. τὸ γράψων } \end{array} \right.$ οἱ γράψαντες
αι γράψασαι
τὰ γράψαντα

Παθητική.

Οριστική.

Πρόσ.

Ἐν.

Πληθ.

Ἐνεστώς.	α'. γράφομαι	γραφόμεθα
	β'. γράφοσαι, ἢ -φεσαι	γράφισθε
	γ'. γράφεται	γράφονται

Παραπτ- τικός.	α'. ἴγραφόμην	ἴγραφόμεθα
	β'. ἴγραφουσον	ἴγραφισθε
	γ'. ἴγραφίτο	ἴγραφοντο

Ἄδριστος.	α'. ἴγραφην, ἢ -φηκα	ἴγραφημεν, ἢ -φήκαμεν
	β'. ἴγραφης, ἢ -φηκες	ἴγραφηπτε, ἢ -φήκατε
	γ'. ἴγραφη, ἢ -φηκε	ἴγραφηπταν, ἢ -φήκασι

Τπερσυ- τελικός.	α'. εἶχον ἢ -χα γραφῆν εἶχομεν ἢ -χαμεν γραφῆ	εἶχομεν γραφῆ
	β'. εἶχες γραφῆ	εἶχετε ἢ -χατε γραφῆ
	γ'. εἶχε γραφῆ	εἶχον ἢ -χαν γραφῆ

Μέλλων, πρώτη σύνθεσις.	α'. θέλω γραφῆ	θέλομεν γραφῆ
	β'. θέλεις γραφῆ	θέλετε γραφῆ
	γ'. θέλει γραφῆ	θέλουσιν ἢ -ουν γραφῆ

Μέλλων, τρίτη σύνθεσις.	α'. θέλει γραφῶ	θέλει γραφῶμεν
	β'. θέλει γραφῆς	θέλει γραφῆτε
	γ'. θέλει γραφῆ	θέλει γραφῆσιν, ἢ -φεοῦν

Μέλλων, τρίτη σύνθεσις.	α'. θέλον ἢ -λα γραφῶ	θέλα νὰ ἢ θὰ γραφῶμεν
	β'. θέλεις γραφῆς	θέλετε νὰ ἢ θὰ γραφῆτε
	γ'. θέλει γραφῆ	θέλει νὰ ἢ θὰ γραφῆσι

Τπεθ., πρώτη σύνθεσις.	α'. θέλει γραφῶ	θέλει γραφῶμεν
	β'. θέλεις γραφῆς	θέλετε γραφῆτε
	γ'. θέλει γραφῆ	θέλεις γραφῆσι

Τπεθ., δευτέρα σύνθεσις.	α'. θέλει γραφῶ	θέλει γραφῶμεν
	β'. θέλεις γραφῆς	θέλετε γραφῆτε
	γ'. θέλει γραφῆ	θέλεις γραφῆσι

Προστακτική.

Πρόσ. Ἐν.

Πληθ.

Ἐνιστάς. { ε'. γεάφου
γ'. ἀς γεάφηται

γεάφισθε
ἀς γεάφωνται

Αόριστος. { ε'. γεάψου, ἢ -φοῦ
γ'. ἀς γεαφθῆ, ἢ -φῇ

γεάφθητε, ἢ -φῆτε
ἀς γεαφθῶσι, ἢ -φῶσι

Τποτακτική.

Πρόσ. Ἐν.

Πληθ.

Ἐνιστάς. { α'. νὰ γεάφωμαι
ε'. νὰ γεάφησαι
γ'. νὰ γεάφηται

νὰ γεαφώμεθα
νὰ γεάφησθε
νὰ γεάφωνται

Αόριστος. { α'. νὰ γεαφθῶ
ε'. νὰ γεαφθῆς
γ'. νὰ γεαφθῇ

νὰ γεαφθῶμεν
νὰ γεαφθῆτε
νὰ γεαφθῶσι

Μετοχή.

Ἐν.

Πληθ.

Ἐνιστάς. { Αρσ. ὁ γεαφόμενος
Θηλ. ἡ γεαφόμενη
Οὐδ. τὸ γεαφόμενον

οἱ γεαφόμενοι
αἱ γεαφόμεναι
τὰ γεαφόμενα

Παρακλί- { Αρσ. ὁ γεαμμένος
μενος. Θηλ. ἡ γεαμμένη
Οὐδ. τὸ γεαμμένον

οἱ γεαμμένοι
αἱ γεαμμένηαι
τὰ γεαμμένα

Αόριστος. { Αρσ. ὁ γεαφθεῖς, ἢ -φεῖς
Θηλ. ἡ γεαφθεῖσσα, ἢ -φεῖσσα
Οὐδ. τὸ γεαφθεῖν, ἢ -φεῖν

οἱ γεαφθείητες, ἢ -φίντες
αἱ γεαφθείησαι
τὰ γεαφθείητα, ἢ -φίντα

Τύπος τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ἐω, ὡ, Περισπωμένων.

²Ἐνεργητική.

Οριστική.

Πρόσ. Ἐν. Πληθ.

Ἐπιστάς. { α'. πατῶ
 β'. πατᾶς
 γ'. πατᾶ

πατοῦμεν
πατεῖτε
πατεῦσιν, ἢ -τοῦν

Παρατα- { α'. ἵπάτουν, ἢ -τοῦσαι
τικός. β'. ἵπάτεις, ἢ -τοῦσις
 γ'. ἵπάτη, ἢ -τοῦς

ἵπατοῦμεν, ἢ -τοῦσαμεν
ἵπατεῖτε, ἢ -τοῦσατε
ἵπατουν, ἢ -τοῦσαν

Ἀρειστος. { α'. ἵπάτησα
 β'. ἵπάτησας
 γ'. ἵπάτησε

ἵπατήσαμεν
ἵπατήσατε
ἵπατησαν

Τπερσυ-
τιλικός. { α'. εἶχον ἢ -χα πατήσει, κτλ.

Μίλ., πρ.
σύν. { α'. θίλω πατήσι, κτλ.

Μίλ., διευ.
σύν. { α'. θίλει πατήσω, κτλ.

Μίλ., τρί.
σύν. { α'. θίλει τὰ ἢ θὰ πατήσω, κτλ.

Τπερ., πρ.
σύν. { α'. ηθελον ἢ -λα πατήσει, κτλ.

Τπερ., διευ.
σύν. { α'. ηθελε πατήσω, κτλ.

*Προσταχτική.**Πρόσ.* *Ἐν.**Πληθ.*

Ἐνιστάεις. { *ζ'. πάρει*
γ'. ἀς πατῆ

πατεῖται
ἀς πατῶσι

Ἄρειστος. { *ζ'. πάτησον, ἡ -σι*
γ'. ἀς πατήσῃ

πατήσαται
ἀς πατήσωσι

*Τυποταχτική.**Πρόσ.* *Ἐν.**Πληθ.*

Ἐνιστάεις. { *α'. νὰ πατῶ*
ζ'. νὰ πατῆς
γ'. νὰ πατῇ

νὰ πατῶμεν
νὰ πατῆται
νὰ πατῶσι

Ἄρειστος. { *α'. νὰ πατήσω*
ζ'. νὰ πατήσῃς
γ'. νὰ πατήσῃ

νὰ πατήσωμεν
νὰ πατήσηται
νὰ πατήσωσι

*Μετοχή.**Ἐν.**Πληθ.*

Ἐνιστάεις. { *Ἄρσ. ὁ πατῶν*
Θηλ. ἡ πατοῦσα
Οὐδ. τὸ πατοῦν

οἱ πατοῦντες
αἱ πατοῦσαι
τὰ πατοῦντα

Ἄρειστος. { *Ἄρσ. ὁ πατήσας*
Θηλ. ἡ πατήσασα
Οὐδ. τὸ πατῆσαν

οἱ πατήσαντες
αἱ πατήσασαι
τὰ πατήσαντα

*Παθητική.*** Οριστική.**Πρόσ.* *Ἐγ.**Πληθ.*

'Ενιστώς.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \pi\alpha\tau\omega\bar{\eta}\mu\alpha\iota \\ \beta'. \pi\alpha\tau\omega\bar{\eta}\sigma\alpha\iota \\ \gamma'. \pi\alpha\tau\omega\bar{\eta}\tau\alpha\iota \end{array} \right.$	$\pi\alpha\tau\omega\bar{\eta}\mu\epsilon\bar{\theta}\alpha$
		$\pi\alpha\tau\omega\bar{\eta}\sigma\theta\iota$
		$\pi\alpha\tau\omega\bar{\eta}\nu\tau\alpha\iota$

Παρατα- τικός.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \dot{\iota}\pi\alpha\tau\omega\bar{\eta}\mu\eta\eta \\ \beta'. \dot{\iota}\pi\alpha\tau\omega\bar{\eta}\sigma\eta\eta \\ \gamma'. \dot{\iota}\pi\alpha\tau\omega\bar{\eta}\tau\eta\eta \end{array} \right.$	$\dot{\iota}\pi\alpha\tau\omega\bar{\eta}\mu\epsilon\bar{\theta}\alpha$
		$\dot{\iota}\pi\alpha\tau\omega\bar{\eta}\sigma\theta\iota$
		$\dot{\iota}\pi\alpha\tau\omega\bar{\eta}\nu\tau\alpha\iota$

'Αόριστος.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \dot{\iota}\pi\alpha\tau\omega\bar{\eta}\theta\eta\eta \\ \beta'. \dot{\iota}\pi\alpha\tau\omega\bar{\eta}\theta\eta\eta \\ \gamma'. \dot{\iota}\pi\alpha\tau\omega\bar{\eta}\theta\eta\eta \end{array} \right.$	$\dot{\iota}\pi\alpha\tau\omega\bar{\eta}\theta\eta\eta$, κτλ.

'Τπερσυ- τελικός.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \dot{\iota}\pi\epsilon\rho\sigma\eta\eta \\ \beta'. \dot{\iota}\pi\epsilon\rho\sigma\eta\eta \\ \gamma'. \dot{\iota}\pi\epsilon\rho\sigma\eta\eta \end{array} \right.$	$\dot{\iota}\pi\epsilon\rho\sigma\eta\eta$, κτλ.

Μίλ., πρ. σύν.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \vartheta\acute{\iota}\lambda\omega\pi\alpha\tau\eta\theta\eta \\ \beta'. \vartheta\acute{\iota}\lambda\omega\pi\alpha\tau\eta\theta\eta \\ \gamma'. \vartheta\acute{\iota}\lambda\omega\pi\alpha\tau\eta\theta\eta \end{array} \right.$	$\vartheta\acute{\iota}\lambda\omega\pi\alpha\tau\eta\theta\eta$, κτλ.

Μίλ., τρ. σύν.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \vartheta\acute{\iota}\lambda\omega\pi\alpha\tau\eta\theta\eta \\ \beta'. \vartheta\acute{\iota}\lambda\omega\pi\alpha\tau\eta\theta\eta \\ \gamma'. \vartheta\acute{\iota}\lambda\omega\pi\alpha\tau\eta\theta\eta \end{array} \right.$	$\vartheta\acute{\iota}\lambda\omega\pi\alpha\tau\eta\theta\eta$, κτλ.

'Τποθ., πρ. σύν.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \dot{\iota}\pi\theta\eta\eta\eta\eta \\ \beta'. \dot{\iota}\pi\theta\eta\eta\eta\eta \\ \gamma'. \dot{\iota}\pi\theta\eta\eta\eta\eta \end{array} \right.$	$\dot{\iota}\pi\theta\eta\eta\eta\eta$, κτλ.

'Τποθ., διν. σύν.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \dot{\iota}\pi\theta\eta\eta\eta\eta \\ \beta'. \dot{\iota}\pi\theta\eta\eta\eta\eta \\ \gamma'. \dot{\iota}\pi\theta\eta\eta\eta\eta \end{array} \right.$	$\dot{\iota}\pi\theta\eta\eta\eta\eta$, κτλ.

*Προστακτική.**Πρόσ.* *Ἐγ.**Πληθ.*

'Ενιστώς.	$\left\{ \begin{array}{l} \beta'. \pi\alpha\tau\omega\bar{\eta} \\ \gamma'. \dot{\iota}\pi\alpha\tau\omega\bar{\eta} \end{array} \right.$	$\pi\alpha\tau\omega\bar{\eta}\sigma\theta\iota$

Άρειστος. { Β. πατήσου, ἢ -θητι πατήσητε
 γ'. ἂς πατηθῇ ἂς πατηθῶσι

‘Ποτακτική.

Ηρόσ.‘*Εν.**Πληθ.*

Ἐνεστώς. { α. νὰ πατῶμαι
 β. νὰ πατῆσαι
 γ. νὰ πατῆται

νὰ πατώμεθα
νὰ πατῆσθε
νὰ πατῶνται

Άρειστος. { α'. νὰ πατηθῶ
 β'. νὰ πατηθῆσαι
 γ'. νὰ πατηθῇ

νὰ πατηθῶμεν
νὰ πατηθῆτε
νὰ πατηθῶσι

Μετοχή.

*Εν.**Πληθ.*

Ἐνεστώς. { Άρσ. ὁ πατούμενος
 Θηλ. ἡ πατουμένη
 Οὐδ. τὸ πατούμενον

οἱ πατούμενοι
αἱ πατούμεναι
τὰ πατούμενα

Παρακαί- { Άρσ. ὁ πατημένος
 μενος. Θηλ. ἡ πατημένη
 Οὐδ. τὸ πατημένον

οἱ πατημένοι
αἱ πατημέναι
τὰ πατημένα

Άρειστος. { Άρσ. ὁ πατηθήσις
 Θηλ. ἡ πατηθῖσσα
 Οὐδ. τὸ πατηθήσι

οἱ πατηθίστεις
αἱ πατηθῖσσαι
τὰ πατηθίστα

Τύπος τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ἀω, ὥ, Περισπωμένων.

Ἐνεργητική.

Οριστική.

<i>Πρόσ.</i>	<i>Ἐν.</i>	<i>Πληθ.</i>
Ἐνιστώς.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \tauιμᾶ \\ \beta'. \tauιμᾶς \\ \gamma'. \tauιμᾶ \end{array} \right.$	$\begin{aligned} &\tauιμᾶμεν \\ &\tauιμᾶτε \\ &\tauιμᾶσι, ἢ -μουν \end{aligned}$
Παρατα- τικός.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. ἵτιμων, ἢ -μοῦσα \\ \beta'. ἵτιμας, ἢ -μοῦσες \\ \gamma'. ἵτιμα, ἢ -μοῦσαι \end{array} \right.$	$\begin{aligned} &ἵτιμᾶμεν, ἢ -μοῦσαμεν \\ &ἵτιμᾶτε, ἢ -μοῦσατε \\ &ἵτιμων, ἢ -μοῦσαν \end{aligned}$
Ἄδριστος.	$\left\{ \alpha'. ἵτιμοςα, κτλ. \right.$	
Ταχεσυντ.	$\left\{ \alpha'. ἵχον ἢ -χα τιμῆσι, κτλ. \right.$	
Μ., π. σ.	$\left\{ \alpha'. θίλω τιμῆσι, κτλ. \right.$	
Μ., δ. σ.	$\left\{ \alpha'. θίλει τιμῆσω, κτλ. \right.$	
Μ., τ. σ.	$\left\{ \alpha'. θὶ τὰ ἢ θὰ τιμῆσω, κτλ. \right.$	
Τ., π. σ.	$\left\{ \alpha'. . ἡθελον ἢ -λα τιμῆσι, κτλ. \right.$	
Τ., δ. σ.	$\left\{ \alpha'. ἡθελε τιμῆσω, κτλ. \right.$	

Προστακτική.

<i>Πρόσ.</i>	<i>Ἐν.</i>	<i>Πληθ.</i>
Ἐνιστώς.	$\left\{ \begin{array}{l} \beta'. τίμα \\ \gamma'. ἀς τιμᾶ \end{array} \right.$	$\begin{aligned} &\tauιμᾶτε \\ &ἀς τιμᾶσι \end{aligned}$
Ἄδριστος.	$\left\{ \begin{array}{l} \beta'. τίμον, ἢ -σι \\ \gamma'. ἀς τιμῆσῃ \end{array} \right.$	$\begin{aligned} &\tauιμῆσατε \\ &ἀς τιμῆσωσι \end{aligned}$

Τποτακτική.

Πρόσο.

Ἐν.

Ἐνιστάς. { α'. νὰ τιμῶ
 β'. νὰ τιμᾶς
 γ'. νὰ τιμῷ

Πληθ.

νὰ τιμῶμεν
νὰ τιμᾶτε
νὰ τιμῶσι

Ἀδριστος. { α'. νὰ τιμήσω
 β'. νὰ τιμήσῃς
 γ'. νὰ τιμήσῃ

νὰ τιμήσωμεν
νὰ τιμήσητε
νὰ τιμήσωσι

Μετοχή.

Ἐν.

Ἐνιστάς. { Ἄρσ. δὲ τιμῶν
 Θηλ. ή τιμῶσα
 Οὐδ. τὸ τιμῶν

Πληθ.

οἱ τιμῶντες
αι τιμῶσαι
τὰ τιμῶντα

Ἀδριστος. { Ἄρσ. δὲ τιμήσας
 Θηλ. ή τιμήσασα
 Οὐδ. τὸ τιμῆσαν

οἱ τιμήσαντες
αι τιμήσασαι
τὰ τιμήσαντα

Παθητική.

Οριστική.

Πρόσο.

Ἐν.

Ἐνιστάς. { α'. τιμῶμαι
 β'. τιμᾶσαι
 γ'. τιμᾶται

Πληθ.

τιμώμεθα
τιμᾶσθε
τιμῶνται

Παρατα- { α'. ἵτιμώμενη
τικός. β'. ἵτιμώσουν
 γ'. ἵτιμᾶτο

ἵτιμώμεθα
ἵτιμᾶσθε
ἵτιμῶντο

· Αόριστος. { α'. ἐτιμάθην, ἡ -θηκα, κτλ.

· Υπερσυντ. { α'. ὢχον ἡ -χα τιμηθῆ, κτλ.

Μ., π. σ. { α'. Θίλω τιμηθῆ, κτλ.

Μ., δ. σ. { α'. Θίλει τιμηθῶ, κτλ.

Μ., τ. σ. { α'. Θὲ γὰ ἡ θὰ τιμηθῶ, κτλ.

· Τ., π. σ. { α'. ἦθελον ἡ -λα τιμηθῆ, κτλ.

· Τ., δ. σ. { α'. ἦθελε τιμηθῶ, κτλ.

Προστακτική.

Πρόσ. · *Ἐγ.*

Πληθ.

· Ενιστώς. { β'. τιμῶ
γ'. ἀς τιμᾶται

τιμᾶσθε
ἀς τιμῶνται

· Αόριστος. { β'. τιμήσου, ἡ -θητι
γ'. ἀς τιμηθῆ

τιμήθητι
ἀς τιμηθῶσι

Τποτακτική.

Πρόσ. · *Ἐγ.*

Πληθ.

· Ενιστώς. { α'. νὰ τιμᾶμαι
β'. νὰ τιμᾶσαι
γ'. νὰ τιμᾶται

νὰ τιμῶμεθα
νὰ τιμᾶσθε
νὰ τιμῶνται

· Αόριστος. { α'. νὰ τιμηθῶ
β'. νὰ τιμηθῆται
γ'. νὰ τιμηθῆ

νὰ τιμηθῶμαι
νὰ τιμηθῆται
νὰ τιμηθῶσι

Μετοχή.

	<i>Ἐν.</i>	<i>Πληθ.</i>
Ἐνιστάς.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{'Ἄρσ. ὁ τιμώμενος} \\ \text{Θηλ. ἡ τιμωμένη} \\ \text{Οὐδ. τὸ τιμώμενον} \end{array} \right.$	$\begin{array}{l} \text{οἱ τιμώμενοι} \\ \text{αι τιμώμεναι} \\ \text{τὰ τιμώμενα} \end{array}$
Παραχτί-	$\left\{ \begin{array}{l} \text{'Ἄρσ. ὁ τιμημένος} \\ \text{Θηλ. ἡ τιμημένη} \\ \text{Οὐδ. τὸ τιμημένον} \end{array} \right.$	$\begin{array}{l} \text{οἱ τιμημένοι} \\ \text{αι τιμημέναι} \\ \text{τὰ τιμημένα} \end{array}$
Ἀδριστος.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{'Ἄρσ. ὁ τιμηθεὶς} \\ \text{Θηλ. ἡ τιμηθεῖσα} \\ \text{Οὐδ. τὸ τιμηθεῖν} \end{array} \right.$	$\begin{array}{l} \text{οἱ τιμηθίντες} \\ \text{αι τιμηθίσαις} \\ \text{τὰ τιμηθίντα} \end{array}$

Τὸ ὑπαρτικὸν καὶ οὐδέτερον φῆμα, Εἶμαι.

Οριστική.

	<i>Ἐν.</i>	<i>Πληθ.</i>
Ἐνιστάς.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. εἴμαι \\ \beta'. εἴσαι \\ \gamma'. εἴναι, ἢ ἔσται \end{array} \right.$	$\begin{array}{l} \text{εἴμιθαι} \\ \text{εἴσθε} \\ \text{εἴναι, ἢ εἰσί} * \end{array}$
Παρατα-	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. ἔμην, ἢ ἔμουν \\ \beta'. ἔσθι, ἢ ἔσθεν \\ \gamma'. ἔτο, ἢ ἔτον, η ἔν \end{array} \right.$	$\begin{array}{l} \text{ἔμιθα} \\ \text{ἔσασθε, ἢ ἔσθας} \\ \text{ἔσταν} \end{array}$

* Τὸ ἔσται καὶ εἰσί μόνον εἰς τὸν τῆς Οριστικῆς Ἐνιστᾶται ἔναι τίστε εἰς χρῆσιν, δχι ὅμως εἰς τοὺς ἵκ τούτου συνθίτους χρέοντας.

· Αόριστος.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ ἴσταθη}, \text{ ἴσταθηκα, κτλ. \\ \beta'. \text{ εἶχον } \# -χα \text{ σταθῆ}, \text{ κτλ.} \end{array} \right\}$	ἀπὸ τὸ Ἰεραμποὶ ἥπμα.
· Ταχιέσυντ.	$\left\{ \alpha'. \text{ εἶχον } \# -χα \text{ σταθῆ}, \text{ κτλ.} \right\}$	
M., σ. σ.	$\left\{ \alpha'. \text{ Θίλω } \text{ εἶσθαι}, \text{ κτλ.} \right\}$	
M., δ. σ.	$\left\{ \alpha'. \text{ Θίλου } \text{ εἶμαι}, \text{ κτλ.} \right\}$	ἐνίστεται, κτλ..
M., τ. σ.	$\left\{ \alpha'. \text{ Θὶ } \text{ νὰ } \# \text{ Θὰ } \text{ ἔμαι}, \text{ κτλ.} \right\}$	
· Υ., π. σ.	$\left\{ \alpha'. \text{ ἦθιλον } \# -λα \text{ εἶσθαι}, \text{ κτλ.} \right\}$	
· Υ., δ. σ.	$\left\{ \alpha'. \text{ ἦθιλιν } \text{ ἔμαι}, \text{ κτλ.} \right\}$	

Προσταχτική.

Πρόσ.	Ἐν.	Πληθ.
· Επιστάτ.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ ἴστο} \\ \beta'. \text{ ἴστω}, \text{ } \# \text{ ἀς } \text{ ἴστε} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{ἴστη}, \text{ } \# \text{ ἀς } \text{ ἴστη} \\ \text{ἴστωσαν}, \text{ } \# \text{ ἀς } \text{ ἴνας} \end{array} \right.$

Τποταχτική.

Πρόσ.	Ἐν.	Πληθ.
· Επιστάτ.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ νὰ } \text{ ἔμαι} \\ \beta'. \text{ νὰ } \text{ ἔται} \\ \gamma'. \text{ νὰ } \text{ ἔναι} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{νὰ } \text{ ἔμιθα} \\ \text{νὰ } \text{ ἔτθε} \\ \text{νὰ } \text{ ἔνθαι} \end{array} \right.$
· Αόριστος.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ νὰ } \text{ σταθῶ} \\ \beta'. \text{ νὰ } \text{ σταθῆς} \\ \gamma'. \text{ νὰ } \text{ σταθῆ} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{νὰ } \text{ σταθῶμεν} \\ \text{νὰ } \text{ σταθῆτε} \\ \text{νὰ } \text{ σταθῆσι} \end{array} \right.$

Μετοχή.

· Επιστάτ.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Αρσ. } \delta \text{ ὁν} \\ \Thetaηλ. \text{ } \# \text{ ούσα} \\ \text{Οὐδ. } \tau \delta \text{ } \# \end{array} \right.$	· Αόριστος.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Αρσ. } \delta \text{ σταθῆς} \\ \Thetaηλ. \text{ } \# \text{ σταθῆσα} \\ \text{Οὐδ. } \tau \delta \text{ σταθῆ} \end{array} \right.$
------------	---	-------------	--

ΚΑΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ Ἀγωμάλων Ῥημάτων.

Ἀνώμαλα Ῥήματα εἰσὶν ἐκεῖνα τὰ ὅποια δὲν σχηματίζουσιν ὅλους τοὺς Χρόνους κατὰ τοὺς προειρημένους τύπους, καὶ εἶναι τὰ ἀκόλουθα.

Ἐγε. Ἀμαρτάνω, Παρ. ἡμάρτανον, Ἀόρ. ἡμάρτησα, ἢ ἡμαρτον.

Ἐγε. Ἀναβαίνω, Παρ. ἀνέβαινον, Ἀόρ. ἀνέβην, ἢ ἀνέβηκα, Προστ. Ἀόρ. ἀναίσια, ἀναβάτε, Τποτ. Ἀόρ. νὰ ἀναβῶ, ἀναβῆς, ἀναβῆ, ἀναβῶμεν, ἀναβῆτε, ἀναβῶσιν. (Ομοίως σχηματίζεται τὸ καταβαῖνω.)

Ἐγε. Ἀναιρῶ, Παρ. ἀναιροῦσα, Ἀόρ. ἀνήρεσα, Παθ. Ἀόρ. ἀνηρέθην, Παθ. Μετ. ἀνηρημένος.

Ἐγε. Ἀνασταίνω, Παρ. ἀνέσταινον, Ἀόρ. ἀνέστησα, Παθ. Ἀόρ. ἀνεστήθην, Παθ. Μετ. ἀναστημένος.

Ἐγε. Ἀποθνήσκω, Παρ. ὀπέθνησκον, Ἀόρ. ἀπέθανον, ἢ -να, Παθ. Μετ. ἀποθαμμένος.

- ^{Ἐνε.} Ἀρέσκω, Παρ. ἵρεσκον, ^{Ἄρ.} ἡρεσα, Παθ. Μετ. ἀρεσμένος, (καὶ Ἀπρόσωπον ἀρέσκει)
- ^{Ἐνε.} Αὐξάρω, Παρ. ηὔξανον, ^{Ἄρ.} ηὔξησα, Παθ. ^{Ἄρ.} ηὔξηθην, Παθ. Μετ. αὐξημένος.
- ^{Ἐνε.} Ἀφίρω, Παρ. ἄφιρον, ^{Ἄρ.} ἀφῆσα, ἡ ἀφῆκα, Προστ. ^{Ἄρ.} ἀφῆσον, ἀφήσατε, ^{Τποτ.} νὰ ἀφήσω, ἡ νὰ ἀφήκω, Παθ. ^{Ἄρ.} ἀφέθην, Παθ. Μετ. ἀφημένος.
- ^{Ἐνε.} Βάζω, Παρ. ἔβαζον, ^{Ἄρ.} ἔβαλα, Προστ. βάλε, βάλετε, ^{Ἄρ.} βάλτε, Παθ. ^{Ἄρ.} ἔβαλθην, ^ἢ ἔβληθην, Παθ. Μετ. βαλμένος.
- ^{Ἐνε.} Βαρύνομαι, Παρ. ἔβαρυνόμην, ^{Ἄρ.} ἔβαρεθην, Παθ. Μετ. βεβαρυμένος.
- ^{Ἐνε.} Βλέπω, Παρ. ἔβλεπον, ^{Ἄρ.} εἶδον, Προστ. ἴδε, ἴδετε, ^{Τποτ.} νὰ ἴδω, ἴδης, ἴδη.
- ^{Ἐνε.} Βρέχω, Παρ. ἔβρεχον, ^{Ἄρ.} ἔβρεξα, Παθ. ^{Ἄρ.} ἔβράχην, Παθ. Μετ. βρεγμένος.
- ^{Ἐνε.} Βυζάρω, Παρ. ἔβυζανον, ^{Ἄρ.} ἔβύζασα, ^ἢ ἔβύζαξα.
- ^{Ἐνε.} Ιδέρω, Παρ. ἔγδερον, ^{Ἄρ.} ἔγδηρα, Παθ. ^{Ἄρ.} ἔγδάρθην, Παθ. Μετ. γδαρμένος, (ἀπὸ τοῦ ἐκ δέρω.)
- ^{Ἐνε.} Γίνομαι, ^ἢ γίγνομαι, Παρ. ἔγινόμην, ^{Ἄρ.} ἔγινα, ^ἢ ἔγένηκα, ^ἢ ἔγερόμην, Προστ. ^{Ἐνε.} γίνου, γίνεσθε, ^{Ἄρ.} γέρου, ^{Τποτ.} ^{Ἄρ.} νὰ γείνω, ^ἢ γένω, Παθ. Μετ. γιγνόμενος, ^ἢ γινόμενος.
- ^{Ἐνε.} Διγκάρω, Παρ. ἔδαγκανον, ^{Ἄρ.} ἔδαγκασα, Παθ. Μετ. δαγκασμένος.
- ^{Ἐνε.} Δέρω, Παρ. ἔδερον, ^{Ἄρ.} ἔδεσα, Παθ. Μετ. δεμένος.
- ^{Ἐνε.} Δίδω, Παρ. ἔδιδον, ^{Ἄρ.} ἔδωκα, ^ἢ ἔδωσα, Προστ. δός, δότε, ^ἢ δῶσε, δώσατε, ^{Τποτ.} ^{Ἄρ.} νὰ δώσω, ^ἢ νὰ δώκω, Παθ. ^{Ἄρ.} ἔδόθην, Παθ. Μετ. δοσμένος.

- Ἐνε.** Ἐμβαίρω, Παρ. ἔμβαινον, Ἀόρ. ἐμβῆκα, Προστ. Ἀόρ. ἐμβα, ἐμβάτε, Τποτ. Ἀόρ. νὰ ἐμβῶ, ἐμβῆς, ἐμβῆ, ἐμβῶμεν, ἐμβῆτε, ἐμβῶσι, Παθ. Μετ. ἐμβασμένος.
- Ἐνε.** Ἐμπυρῶ, Παρ. ἡμπόρουν, Ἀόρ. ἡμπόρεσα.
- Ἐνε.** Ἐνδύνω, Παρ. ἔνδυνον, Ἀόρ. ἔνδυσα, Παθ. Ἀόρ. ἔνδυθην, Παθ. Μετ. ἔνδυμένος, (όμοίως τὸ ἐκ δύνω.)
- Ἐνε.** Ἐντρέπομαι, Παρ. ἐντρεπόμην, Ἀόρ. ἐντράπην, Προστ. Ἀόρ. ἐντράπουν, Τποτ. νὰ ἐντραπᾶ.
- Ἐνε.** Ἐξεύρω, Παρ. ἡξευρον, Ἀόρ. ἔμαθον (ἀπὸ τοῦ μανθάνων).
- Ἐνε.** Ἐρχομαι, Παρ. ἡρχόμην, Ἀόρ. ἥλθον, Προστ. Ἀόρ. ἔλθε, ἦ ἔλα, ἔλθετε, ἦ ἔλατε, Τποτ. νὰ ἔλθω.
- Ἐνε.** Εὐγάζω, Παρ. εὐγάζον, Ἀόρ. εὐγαλα, Προστ. εὐγαλε, Παθ. Ἀόρ. εὐγάλθην, Παθ. Μετ. εὐγαλμένος.
- Ἐνε.** Εὐγάινω, Παρ. εὐγαινον, Ἀόρ. εὐγῆκα, Προστ. Ἀόρ. εὐγα, εὐγᾶτε.
- Ἐνε.** Εύφρακω, Παρ. ηύφρακον, Ἀόρ. ηύφρον, ἦ εύφῆκα, Προστ. εύφρε, εύφέτε, Τποτ. νὰ εύφρω, εύφρης, εύφρη, εύφρῶμεν, εύφῆτε, εύφῶσι, Παθ. Ἀόρ. εἴρεθην, Παθ. Μετ. εύφρεμένος.
- Ἐνε.** Ἐχω, Παρ. εἶχον, Ἀόρ. ἔσχον, Μέλ. Θέλω ἔχει.
- Ἐνε.** Ζῶ, ζῆς, ζῆ, ζῶμεν, ζῆτε, ζῶσι, Παρ. ἔζων, ἔζης, ζῆ, ζῶσιμεν, ζῶσιτε, ζῶσαν, ἦ ζῶν, Ἀόρ. ἔζησα, Προστ. ζῆσε, ζῆτε, Τποτ. **Ἐνε.** νὰ ζῶ, ζῆς, ζῆ, Ἀόρ. νὰ ζήσω.
- Ἐνε.** Θέλω, Παρ. ἴθελον, Ἀόρ. ἴθελησα.
- Ἐνε.** Θέτω, Παρ. θέτετον, Ἀόρ. θέτεσα, Παθ. Ἀόρ. έτεθην, Παθ. Μετ. θεμένος.
- Ἐνε.** Κάθημαι, Παρ. ἐκαθήμην, Ἀόρ. ἐκάθησα, Προστ. **Ἐνε.** κάθον, Ἀόρ. κάθησε, Μετ. **Ἐνε.** καθήμενος, (τὸ δὲ καθίζω, ἐκάθισα, καθίσμενος εἶναι ὅμαλόν.)

- ^{Ἐνε.} Καίω, Παρ. ἔκαιον, ^{Ἄριθμος}. ἔκαυσα, Προστ. καῦσε, (διερεστώς καὶ Παρατατικὸς ἔχουσιν δύμοιως τὴν σημασίαν Παθητικήν)· Παθ. ^{Ἄριθμος}. θάγην, Προστ. ^{Ἐνε.} καίου, ^{Ἄριθμος}. καύσου, καυθῆτε, ^{Τποτ.} νὰ καῦ, Παθ. Μετ. καυμένος, ή καύμερος.
- ^{Ἐνε.} Καλῶ, Παρ. ἔκαλον, ^{Ἄριθμος}. ἔκάλεσα, Παθ. ^{Ἄριθμος}. ἔκαλέσθη, Παθ. Μετ. καλεσμένος.
- ^{Ἐνε.} Κάμινω, Παρ. ἔκαμνον, ^{Ἄριθμος}. ἔκαμι, Προστ. κάμε, Παθ. Μετ. καμωμένος.
- ^{Ἐνε.} Καταλαμβάνω, Παρ. κατελάμβανον, ^{Ἄριθμος}. ἔκατάλαβα.
- ^{Ἐνε.} Κερδαίνω, ή κερδίζω, Παρ. ἔκερδαινον, ή ἔκερδιζον, ^{Ἄριθμος}. ἔκερδισα, ή ἔκερδιξα, Παθ. Μετ. κερδεμένος, ή κερδισμένος.
- ^{Ἐνε.} Κεργῶ, Παρ. ἔκεργοντα, ^{Ἄριθμος}. ἔκέρασα, Παθ. ^{Ἄριθμος}. ἔκερασθη, Παθ. Μετ. κερασμένος.
- ^{Ἐνε.} Κλαίω, Παρ. ἔκλαιον, ^{Ἄριθμος}. ἔκλαυσα, Παθ. Μετ. κλαυμένος.
- ^{Ἐνε.} Κόπτω, Παρ. ἔκοπτον, ^{Ἄριθμος}. ἔκοψα, Παθ. ^{Ἄριθμος}. ἔκόπη, Προστ. ^{Ἄριθμος}. κόψου, κοπῆτε, Παθ. Μετ. κομιμένος.
- ^{Ἐνε.} Λαμβάνω, Παρ. ἔλαμβανον, ^{Ἄριθμος}. ἔλαβον, Προστ. λάβε.
- ^{Ἐνε.} Λανθάνομαι, Παρ. ἔλανθανόμην, ^{Ἄριθμος}. ἔλανθάσθη, ^{Τποτ.} νὰ λανθασθῶ, Παθ. Μετ. λανθασμένος.
- ^{Ἐνε.} Λαχαίρω, Παρ. ἔλάχαινον, ^{Ἄριθμος}. ἔλαχον.
- ^{Ἐνε.} Λέγω, Παρ. ἔλεγον, ^{Ἄριθμος}. εἶπον, Προστ. εἰπὲ, ^{Τποτ.} νὰ εἴπω, Παθ. Μετ. ὁ λεγόμενος, ή λεγμένος, ή λεγάμενος.
- ^{Ἐνε.} Μαζῶ, Παρ. ἔμάζονον, ^{Ἄριθμος}. ἔμάζωξα, Παθ. Μετ. μαζωμένος.
- ^{Ἐνε.} Μανθάνω, Παρ. ἔμάνθανον, ^{Ἄριθμος}. ἔμαθον, Προστ. μάθε, Παθ. Μετ. μαθημένος.

- ³Ἐνε. Νοιώθω, Παρ. ἐνοίωθα, ³Άόρ. ἐνοίωσα; (*ταῦτὸν τοῦ
ἐννοῶ*.)
- ³Ἐνε. Ξερνῶ, Παρ. ἐξερνοῦσα, ³Άόρ. ἐξέρασα.
- ³Ἐνε. Ξύω, ή ξύνω, Παρ. ξύνον, ή ξύνον, ³Άόρ. ξύνσα.
- ³Ἐνε. Πάσχω, Παρ. ἐπασχον, ³Άόρ. ἐπαθον.
- ³Ἐνε. Πέριω, Παρ. ἐπεργον, ³Άόρ. ἐπῆρα, Προστ. πάρε, πάρετε,
ή πάρτε, Παθ. ³Άόρ. ἐπάρθην, ³Τποτ. νὰ παρθῶ, Παθ.
Μετ. παρμένος.
- ³Ἐνε. Περνῶ, ή ἀπεργῶ, Παρ. ἀπεργοῦσα, ³Άόρ. ἀπέρασα, Παθ.
Μετ. περασμένος, ή ἀπερασμένος.
- ³Ἐνε. Πετῶ, Παρ. ἐπετοῦσα, ³Άόρ. ἐπέταξα, Παθ. πετῶμαι,
³Άόρ. ἐπετάχθην, Παθ. Μετ. πεταγμένος.
- ³Ἐνε. Πηγαίνω, ή ὑπάγω, Παρ. ἐπήγαινον, ³Άόρ. ἐπῆγα, ³Τπερσ.
εἰχον ὑπάγει, Προστ. ὑπαγε, Μετ. πηγαίνων.
- ³Ἐνε. Πίνω, Παρ. ἐπινον, ³Άόρ. ἐπιον, Προστ. πίε, πιέτε, ³Τποτ.
νὰ πιῶ, ³Τπερσ. εἰχον πιεῖ, Παθ. ³Άόρ. ἐπιώθην, Προστ.
πιώσου, πιωθῆτε, Παθ. Μετ. πιωμένος.
- ³Ἐνε. Πίπιτω, Παρ. ἐπιπτον, ³Άόρ. ἐπεσα, Παθ. Μετ. πεσμέ-
νος.
- ³Ἐνε. Πλέω, Παρ. ἐπλεον, ³Άόρ. ἐπλευσα.
- ³Ἐνε. Πνίγω, Παρ. ἐπνιγον, ³Άόρ. ἐπνίξα, Παθ. ³Άόρ. ἐπνίγην,
Προστ. πνιγοῦ, ή πνίξου, πνιγῆτε, Παθ. Μετ. πνιγμένος.
- ³Ἐνε. Πρήσκομαι, Παρ. ἐπρήσκομην, ³Άόρ. ἐπρήσθην, Παθ.
Μετ. πρησμένος.
- ³Ἐνε. ³Ρέω, Παρ. ἐρήσεον, ³Άόρ. ἐρήσευσα.
- ³Ἐνε. Σβύω, Παρ. ἐσβυον, ³Άόρ. ἐσβυσα. Παθ. Μετ. σβυσμέ-
νος.
- ³Ἐνε. Σηκώρω, Παρ. ἐσήκωγα, ³Άόρ. ἐσήκωσα, Παθ. ³Άόρ. ἐση-
κώθην, Παθ. Μετ. σηκωμένος, Προστ. σηκώσου, σηκω-
θῆτε.

- ³Ἐνε. Στέκομαι, Παρ. ἐστεκόμην, Ἀόρ. ἐστάθην, Προστ. στάσου, σταθῆτε, Τποτ. νὰ σταθῶ.
- ³Ἐνε. Στέλλω, Παρ. ἐστελλον, Ἀόρ. ἐστειλα, Παθ. Ἀόρ. ἐστάλθην, Παθ. Μετ. σταλμένος.
- ³Ἐνε. Στήνω, Παρ. ἐστηνον, Ἀόρ. ἐστησα, Παθ. ἐστήθην, Τποτ. νὰ στηθῶ, Παθ. Μετ. στημένος.
- ³Ἐνε. Συμβαίνει, Παρ. συνέβαινε, Ἀόρ. συνίβη, Μετ. τὸ συμβεβηκὸς, τὰ συμβεβηκότα.
- ³Ἐνε. Τρέφω, Παρ. ἐτρεφον, Ἀόρ. ἐθρεψα, Μέλ. Θέλω θρέψει, Παθ. Ἀόρ. ἐτράφην, ἢ ἐθρέφθην, Παθ. Μετ. θραμμένος.
- ³Ἐνε. Τρέχω, Παρ. ἐτρεχον, Ἀόρ. ἐτρεξα, ἢ ἐδραμον, Προστ.
- ³Ἐνε. τρέχετε, τρέχετε, Ἀόρ. τρέξετε, τρέξετε.
- ³Ἐνε. Τρώγω, Παρ. ἐτρωγον, Ἀόρ. ἐφαγα, Προστ. φάγε, φάγετε,
- ³Τποτ. νὰ φάγω, Παθ. Ἀόρ. ἐφαγάθην, Παθ. Μετ. φαγωμένος.
- ³Ἐνε. Τυγχάνω, ἢ τυχαίνω, Παρ. ἐτύγχανον, ἢ ἐτύχαινον, Ἀόρ. ἐτυχον.
- ³Ἐνε. Τπόσχομαι, Παρ. ὑπεσχόμην, Ἀόρ. ὑπεσχέθην, Προστ.
- ³Ἐνε. ὑπόσχου, ὑπόσχεσθε, Ἀόρ. ὑποσχέσουν, ὑποσχεθῆτε, Παθ. Μετ. ὑποσχεμένος.
- ³Ἐνε. Φαίνομαι, Παρ. ἐφαινόμην, Ἀόρ. ἐφάνην, Προστ. ³Ἐνε.
- φαίνουν, φαίνεσθε, Ἀόρ. φανοῦ, φανῆτε.
- ³Ἐνε. Φεύγω, Παρ. ἐφευγον, Ἀόρ. ἐφυγον, Προστ. ³Ἐνε. φεῦγε,
- ³Ἀόρ. φύγε, φύγετε.
- ³Ἐνε. Φθάνω, Παρ. ἐφθανον, Ἀόρ. ἐφθασα, Παθ. Μέτ.
- φθασμένος.
- ³Ἐνε. Χαίρομαι, Παρ. ἐχαιρόμην, Ἀόρ. ἐχάρην, Προστ. ³Ἐνε.
- χαίρουν, χαίρεσθε, Ἀόρ. χαροῦ, χαρῆτε. Τποτ. νὰ χαρῶ,
- χαρῆς, χαρῇ, Μετ. χαρούμενος.

Ἐνε. Χορταίνω, Παρ. ἔχόρταινον, Ἀόρ. ἔχόρτασα, Παθ. Μετ. χορτασμένος.

ΚΑΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΡΚΟΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ Ἀπροσώπων Ρημάτων.

‘Ρήματα ὀνομαζόμενα’ Απρόσωπα, ὁρθότερον δὲ Ἐλλειπτικὰ κατὰ πρόσωπον, εἰσὶν ἐκεῖνα, τὰ ὅποῖα εἶναι εἰς χρῆσιν μόνον εἰς τὸ Ἐνικὸν Τρίτον Πρόσωπον, καὶ δὲν ἔχουσιν Ὀνομαστικὴν, ἀποδιδομένην εἰς αὐτά· οἷον,

Ἐνεστώς.	Πρέπει	Παρατατι-	ἐπρεπεῖ
	Χιωτίζει		ἐχιωτίζει
	Βροντῆ		ἐβρόντη
	Βρέχει		ἐβρέχει

Τὰ περισσότερα δύνανται νὰ μεταχειρισθῶσιν εἰς ὅλας τὰς Ἐγκλίσεις καὶ τοὺς Χρόνους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΡΚΟΣΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ Προθέσεως.

Α'. ‘Η Πρόθεσις εἶναι μέρος λόγου, τὸ ὅποῖον ἔνωνει τὰς λέξεις μαζὶ, καὶ φανερώνει τὴν ὅποιαν ἔχουσι μεταξύ των σχέσιν.

B'. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αἱ Προθέσεις βάζονται πρὸ τῶν Ὄνομάτων ἢ Ἀντωνυμιῶν, ὡς ἀπὸ τὴν ἔξοχὴν, εἰς ἔκείνην.

I'. Μεταχειρίζονται δῆμοι συχνὰ καὶ εἰς τὴν σύνθεσιν, τόσον τῶν Ῥημάτων, τῶν ὅποιων ἄλλαζονσι δι’ ὅλου τὸ νοήμα, παρ. χάρ. δίδω, προδίδω, ὅσον καὶ ἄλλων μερῶν τοῦ λόγου, καθὼς θήκη, προσθήκη.

A'. Αἱ ἀκόλουθοι εἶναι αἱ κυριώτεραι τῶν Προθέσεων, μὲν ἃς συντάσσονται πτώσεις, καὶ τὰς διαφόρους των εἰς τὴν σύνθεσιν σημασίας.

Ἀντί.

Φίλον ἀντὶ φίλου· ἀντικείμενος· ἀντιπροσθετικός· ἀντικλεῖδος.

Ἀπό.

Ἐρχομαι ἀπὸ τὴν ἔξοχήν· κατάγεται ἀπὸ βασιλικὸν αἷμα· ποῖος ἀπὸ ἐσᾶς μὲ γυρεύει; ποτῆρι ἀπὸ μάλαγμα· ἐφονεύθη ἀπὸ τοὺς ἔχθρούς· ἀπὸ τότε· ἀπὸ τώρα καὶ εἰς τὸ ἔξης· ἀπὸ Χριστοῦ· ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· ἀποφέρω· ἀπάνθρωπος· ἀπέφαγον.

Διά.

Ἐπέρασε διὰ τῆς πολιτείας· σᾶς τὸ στέλλω διὰ τοῦ ἀτμοκινήτου· πήγαινε διὰ χάριν μου· διὰ ὄνομα Θεοῦ· ταξιδεύει διὰ τὰ σπουδάσης ἐπαίνω διὰ τὸ φέρσιμόν σου· ἔγγυῶμαι δι' αὐτόν· ἀνεχώρησα διὰ τὰ Παρίσια· διὰ ποῦ ἐτοιμάζεσαι;

Eis.

Τπάγω εἰς τὸ σχολεῖον· εἰς τὸ γ Θεόν σου δόσε με· πηγαίνω εἰς τοῦ φίλου μου, καὶ ἔλλειψιν τῆς λέξεως ὁ σπῆτιον.

Κατά.

Ἐγραψε κατὰ σοῦ· κατὰ τὴν γνώμην σου· κάτασπρος.

Mέ.

Λναχωρῶ μὲς ἐσένα· γράφω μὲς τὸ κονδύλι.

Μετά.

Θέλει επιστρέψει μετὰ μίαν ἑδομάδα· μεταβαίνω.

Ξανά.

Ἀπὸ τοῦ ἔξαντα, καὶ σημαίνει ἀναδιπλασιασμὸν, λέγω, ξαναλέγω.

Παρά.

Παρὰ φύσιν· παρὰ τοὺς ὕρμους· βιβλίον συνταχθὲν παρὰ τοῦ τάδε· ἐντοτε εἴναι σύνδεσμος μὲ τὸ ἀλλά· δὲν τὸ ἥκουσα

ἀπὸ ἄλλον παρὰ ἀπὸ ἐσέ· καὶ ἄλλοτε ἐντον-
κόν μόριον· εἶναι παρὰ πολλὰ τρελός· παρα-
βαῖνω· παραψημένος.

Περί.

Περὶ τὰς δέκα ὥρας· περὶ που.

Πρό.

Πρὸ τριῶν μηνῶν· προφθάνω.

Πρός.

Πρός τὸ τάδε χωρίον· ἡ πατρὶς σᾶς
προσκαλεῖ.

Τυπέρ.

Θάνατος ὑπὲρ πατρίδος· ἔζησεν ὑπὲρ
τοὺς ὄγδοήκοντα χρόνους· σὲ ὑπερβασπί-
ζεται· ὑπερβαίνει τὰ ὄρια.

Τὸ ἄνευ, πλὴν, ἄτερ, πάρεξ, χωρὶς,
δίχα, ἐμποροῦσι νὰ θεωρηθῶσιν ὡς Προθέσεις,
δούλις συντάσσονται μέ τινα πτῶσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΈΚΤΟΝ.

Περὶ Ἐπιφῆματος.

Α'. Τὸ ἐπίφῆμα εἶναι μέρος λόγου, τὸ ὅποιον
ἐνώνεται ἢ μὲν Ρῆμα, ἢ μὲν Ἐπίθετον, ἢ μὲν

ἄλλο Ἐπίφρημα, διὰ νὰ ἐκφράσῃ καμμίαν ποιότητα ἢ περίστασιν αὐτῶν, ὡς αὐτὸς διαβάζει ὁρθῶς.

B'. Κάποια Ἐπιφρήματα ἔχουσι βαθμοὺς συγκρίσεως, καθὼς τὰ Ἐπίθετα· ὡς,

Θετ.	Συγκρ.	Τπερθ.
Συχνά	Συχνότερα	Συχνότατα.
Σοφῶς	Σοφωτέρως	Σοφωτάτως.

I'. Τὰ Ἐπιφρήματα εἶναι διαφόρων εἰδῶν· ἐκ τούτων ὅμως τὰ ἀκόλουθα εἶναι τὰ κυριότερα.

Ποσότητος. Μιαν φοράν, ἅπαξ, δὶς, τρὶς, τετράκις, πολλάκις, διλιγάκις.

Τάξεως. Πρῶτον, δεύτερον, τρίτον.

Ποιότητος, Φρονίμως, δικαῖως, καλῶς.

Διμφιβολίας. Ἰσως, δυνατώς.

Ἀθροίσεως. Όμοῦ, μαζὴ, ἀντάμα.

Ἐπιφωνήσεως. Ἀλλοίμονον, εὑγε, φεῦ, ἵδον, ἄμποτε, ὥ, ἄ, ἄχ.

Καταφάσεως. Ναὶ, ναῖσκε, μάλιστα.

Ἄργήσεως. Παντελῶς, παντάπασιν, ὅχι, οὐχὶ, δὲν, μή· τὸ δὲν συντροφεύει πάντοτε ἐν Ῥῆμα εἰς τὴν Ὁρι-

στικήν "Εγκλισιν, τὸ ὄχι, οὐχέτεναι μόνα, καὶ τὸ
ἀπαγορευτικὸν μὴ συντάσσεται μὲ τὴν ἀποτακτικήν.

[‘]Ἐρωτήσεως. Πόθεν, ποῦ, πῶς, διατέλει.

^Συγχρίσεως. Πλέον, χειρότερα.

^ΤΕξηγήσεως. Δηλαδὴ, δηλονότι, οἶον, τουτέστι, ὡς,
ὡσὰν, ἥγονν, καθώς.

^Ομοιώσεως. Οὕτως, ἔτσι, ὁμοίως, παρομοίως.

^Χρόνου. Τώρα, σήμερον, πρότητερα, πρὸν, ἔχθρος,
εὐθὺς, αὔριον, συχνῶς, ὅταν, ἔως ὅτου, ἥδη,
ἐντάντῳ, ἐπειτα, πάντοτε, τότε.

^Ομώσεως. Μά.

^Τόπου. Ἐδῶ, ἐκεῖ, ὅπου, ἐμπρός, πέριξ, τριγύρω,
πλησίον, ἄνω, κάτω, ἐγγὺς, κοντά, μακρὰν,
ἐπέκεινα, μέσα, ἀντικρύς.

*A'. Πολλὰ Ἐπιδρήματα, ὡς πολὺ, καλὰ,
συχνὰ, πρῶτα, εὔκολα, δύσκολα, συν-
θέτονται μὲ τὰ [‘]Ρήματα. παρ. χάρ. μὴ
πολυλογᾶς, δὲν τὸν καλογνωρίζω,
δὲν τὸν συχνοβλέπω, ὅταν τὸν πρω-
τοεῖδα, αὐτὸν τὸ κιβώτιον εὔκολοα-
νοίγει, δυσκολοανοίγει.*

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ "ΕΒΛΟΜΟΝ.

Περὶ Συνδέσμουν.

A'. Ο Σύνδεσμος εἶναι μέρος λόγου, τὸ δόποῖον χρησιμεύει μερικῶς διὰ νὰ συνδέῃ τὰς φράσεις, εἰς τρόπον ὥστε ἀπὸ δύω ἢ περισσοτέρας νὰ κατασταίνηται μία· συχνάκις δὲ συνδέει μόνον λέξεις.

B'. Τὰ εἴδη τῶν Συνδέσμων εἶναι κυρίως δύω, Συμπλεκτικοὶ, καὶ Διαζευκτικοί. Οἱ μὲν Συμπλεκτικοὶ ἐνώνουν τὰς φράσεις, ἀναφέροντες καμμίαν πρόσθεσιν, ὑπόθεσιν, αἰτίαν, κτλ. ὡς αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφός τού. Οἱ Διαζευκτικοὶ δχι μόνον ἐνώνουν τὰς φράσεις, ἀλλὰ καὶ ἀναφέροντες ἐναντίωσιν νοήματος· ὡς αὐτοὶ ἦλθαν, ἀλλ' ἀνεχώρησαν.

C'. Οἱ ἀκόλουθοι εἶναι οἱ κυριώτεροι τῶν Συνδέσμων.

Συμπλεκτικοί. Καὶ, μὲν, δὲ, ἀκόμη, διότι, ἐπειδή,
ἄν, εἰς, ἀνίσως, ὅτι, λοιπὸν, ὅθεν.

Διαζευκτικοί. Ἄλλα, ἦ, μήπως, μήτε, ἀλλ' οὐτε,
ἀγκαλά, παρὰ, ὅμως, πλὴν, μὲν ὅλον ὅτι,
μέντοι ὅποι, μὲν ὅλον τοῦτο, καὶν, τούλαχι-
στον, τάχα, ὥστε.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ,

ΠΡΟΣ ἈΣΚΗΣΙΝ ΤΩΝ ΤΗΝ ΚΟΙΝΗΝ ΣΠΟΡΑΖΟΝΤΩΝ ΔΙΑΛΕΚΤΟΝ.

Ωκυπετὲς πρὸς τὴν Εὐρώπην Βλέμμα, πρὸς τοῦ
ματαξὺ Ρωσίας καὶ Τυρκίδος Πολέμου.

‘Αλλ’ οὐ γὰρ ἀν τὰ Θιᾶ, κρυπτόντων Θιᾶν,
Μάθοις ὅν, οὐδὲ εἰ πάντ’ ἐπιξέλθοις σκοπῶν.

Σοφ. Ἀνάλ.

Η τῶν Χαλδαίων θεοσοφία παρασταίνουσα τὸ πάλαι τὸν
κόσμον ὡς παραδεδομένον εἰς τὸν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ πονηροῦ
Δαιμορος, ἦ μᾶλλον εἰπεῖν τῆς εὐεργετικῆς καὶ πανοποιούσης
Ἀρχῆς, αἰώνιον πόλεμον, ὑπέκρυψε βαθυτάτην ἔννοιαν, ἥτις
προσαπτομένη εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον, εἶναι προσέτι, πιθανὸν
δὲ τὸν ὑπάρχειν διὰ πάντοτε, μιᾶς τελείας καὶ σαφεστάτης ἀλη-
θείας· μὲν ὅπι κατὰ τὸ παρὸν, τὰ πνεύματα συντείνουσιν
ἐν γένει, τοῦλάχιστον εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν,
ἥμεραν ἐξ ἡμέρας περισσότερον, πρὸς τὴν ἡθικὴν καὶ δια-
νοητικὴν τελειοποίησιν, δὲ Ἀριμάνης ποτὲ μὲν νικημένος, καὶ
ἄλλοτε θριαμβεύων, ὡς μόρην τῆς ὑπάρχειώς του ἐγγύησιν, τὴν
φυσικὴν ἐπιμελῶς μεταχειρίζεται δύναμιν, διὰ τὰ στερεώσῃ

τὰς κατακτήσεις του· ἄρα γε θέλει ἔχει πολὺν καιρὸν τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ νὰ τὰς καρπῶται; ἐλπιστέον τούγαντίον! Έσον μὲν ὅλον τοῦτο ἐπίπονος καὶ ἀνὴν ἦναι ἡ τοιαύτη ὁμολογία, δὲν ἔμπορεῖ τις νὰ κρύψῃ ὅτι ἡ πλάστιγξ τώρα φέπει ἀπὸ τὸ μέρος του.

Περὶ τῶν ὅπου τὰ πλέον εὐθέα κινοῦνται συμφέροντά μας τόπων ἐνασχολούμενοι σήμερον, θέλομεν τὰς πολιτικὰς διαιρέσει κοινωνίας εἰς δύω μεγάλας στάσεις ἀντιπαρατεταγμένας ἀλλήλαις, τὴν μίαν μὲν περιέχουσαν τὰς Διοικήσεις (ὅλγων τινων ἔξαιρουμένων), τὴν Ἀριστοκρατίαν, καὶ τὸ Ἱερατικόν, τὴν δ' ἄλλην τὸ Σκεπτόμενον, τὸ Φωτισμένον, τὸ Ἐντεχνον μέρος ὅλων τῶν ἐθνῶν. Η τελευταία τάξις αὕτη, τὴν ἀρχὴν μᾶς ἀθανάτου φέρουσα ἐν ἑαυτῇ εὐδωστίας, κατὰ τὰς θέσεις καὶ περιστάσεις, σιωπῆλὸν ἢ θορυβώδη διῆσχυροίζεται πρὸς τοὺς Ἀντιστάτας τῆς ἀγῶνα, πλὴν καρτερικῶς ὀξὺν, καὶ οὐ τινος τὸ ἀδιάλλακτον νὰ παύσῃ μῆσος δίν δύναται τοῦ νὰ αὐξάνῃ, ἐως ὅτον ἐν ἀπὸ τὰ δύω ἀντιπολέμια μέρη τούλαχιστον προσωρινῶς εἰς φυγὴν νὰ τραπῆ· αἱ λέξεις Λογικὸν, Ἀλήθεια, Δικαιοσύνη ἴδου τὸ σύνθημά της, ἐν ᾧ τὰ ὄπλα τῆς πρώτης εἶναι ἡ Ἀπάτη καὶ ἡ Βία. Πλὴν πολλὰ δύσκολον, σχεδὸν ἀδύνατον εἶναι, τὸ νὺν ἀπατήση τις χρονιαίως, καὶ τὰ τοιαῦτα εἰς τὸν αἰῶνά μας ὄπλα φαίνονται μᾶλλον ὡς σημεῖα ἀδυνατίας, παρὰ ὡς μέσα τοῦ ἐπιτυγχάνειν τοῦ σκοποῦ. Ἀναγκαῖον λοιπὸν τὸ νὰ προσδράμῃ τις εἰς τὴν ὑλικὴν δύναμιν, καὶ εἰς πολλὰς Ἐπικρατείας οἱ ἀνθρώποι κάμινονσι χρῆσιν αὐτῆς· πλὴν τὰ τοιαῦτα μέσα εἶναι κινδυνώδη, ἐπειδὴ εἶναι καὶ τὰ τελευταῖα, τὰ ἐπόμενά των ὅντα ἀμφιβολα, φέρουσι πολλάνις ἀπόφασιν, ἥτις εὐνοϊκὴ ἢ τούγαντίον ἔμπορεῖ νὰ μένῃ διὰ πολὺν καιρὸν ἀμετάβλητος, καὶ διὰ τοῦτο βλέπει τις τὰς περισσοτέρας τῶν Διοικήσεων φοβουμένας νὰ

τὰ μεταχειρισθῶσι· περιορίζονται μόνον εἰς τὸ νὰ ἀπατήσωσι τὸν ἀνθρώπινον νοῦν, καὶ στοχάζονται ὅτι φθάνουσιν εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς ἐπιτηδειότητός των, ὅταν ἐμπορῶσι νὰ παραστρέψωσιν ἡ νὰ κολοβώσωσιν ἐλευθέρας πολιτείας, νὰ ἀποκαταστήσωσιν ἑταφίας, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ πολὺν καιρὸν ἔξεπεσαν εἰς τὸ φρόνημα τοῦ κόσμου, νὰ μισθώσωσι πρὸς τόσον τὴν σελίδα σοφιστῶν ἀναισχύντων καὶ χωρὶς προτέρημα, νὰ ἀναφέψουσι διὰ μηχανημάτων καὶ δωροδοκιῶν διχονοίας καὶ ταφαχάς εἰς τοὺς τόπους ὅπου ἡ Ἐλευθερία ἀρχίζει νὰ ὑποφαίνηται, καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ ζητοῦσιν ἐπιμόρως τὸ ἐπιστήριγμά των εἰς τὰ εὐτελέστερα μέρη τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας· κακόμοιροι ἀνθρώποι, οἵτινες φαντάζονται ὅτι κατασκοπεύοντες διοικοῦσιν, ὅτι ὄντες δύσπιστοι, πλευράγμονες, καὶ ὑποπτοι, εἶναι ὀξύνοες, πρακτικοὶ, καὶ προβλεπτικοὶ, καὶ οἱ ὁποῖοι διὰ νὰ σμικρύωσι τὸ κοινὸν καὶ αὐτῶν μῆσος, γίνονται πλέον οὐτιδαοὶ καὶ πλέον ἀξιοκαταφρόνητοι!

Πλὴν μὲν ὅλην τὴν ἀνισότητα τῶν ἀληθιτῶν δυνάμεων εἰς αὐτὴν τὴν ἐκτεταμένην σύγκρουσιν, ἡ ἀντελευθέρα στάσις, μὲν δολον ὅτι ἐλαττούται πάνυ κατὰ τὸ ἥθικὸν, τὰ φῶτα, τὸν ἀριθμὸν, καὶ τὰ πλούτη, πολὺ ἐπροχώρησεν ἀπό τυρος καιροῦ, καὶ εἰς τὶ ἄλλο ἀποδοτέον τὰς προόδους της, ἀν ὅχι πρὸ πάντων εἰς τὴν ἀποτυχίαν κινημάτων φιψοκινηθέντων ὑπὸ τῶν ἐναρτίων. Ἐπιχειρήσεις γενναῖαι, πλὴν κακολογαριασμέραι καὶ κακοβασταγμέραι προσέκρουσαν ἀλληλοδιαδόχως· τοιαῦτα δλέθρια ἀποβάντα κατέστησαν εἰς μέγα κίνδυνον τὰ τῆς Ἐλευθερίας· οἱ ἀνθρώποι οἵτινες κρίνουσι κατὰ τὰ συμβαίνοντα, αὐτόπται καὶ μάρτυρες τόσων ἀτυχημάτων, ἐσυμπέραντον ὅτι δ ὅριαμβος ἦτον ἀδύνατος, καὶ ἄλλοι πλέον παρατηρητικοὶ, καὶ σκεπτικοὶ, ἀποδίδοντες αὐτὰ εἰς τὴν σύγκρουσιν τῶν προ-

σωπικῶν συμφερόντων, εἰς τὴν ἔλλειψιν τῆς ἀρμονίας, εἰς τὰ ὑπεροβολικὰ πάθη τῶν φατριῶν, ἀπίλπισαν ἕναν ἄγωνα οὐ τινος ἡ ὑπεράσπισις ἀπήγει τόσην ἀρετὴν, σταθερότητα, καὶ ἀφιλοκέρδειαν, εἰς αἰῶνα ὅπου τὰ κοινὰ ἥθη εἶναι τόσον διεφθαρμένα. Τέλος πάντων, τὰ ἔθνη ἐπανσαν ρὰ ἔχωσιν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν ἑαυτόν των, καὶ πολλοὶ ἄνθρωποι τόσον πεφωτισμένοι ὅσον καὶ τίμοι, ἐκλαμβάνοντες διὰ φρόνησιν τὴν ἀθυμίαν, ὑποφέρουσιν εὐκόλως τὰς συμφορὰς, ὅμοιάζοντες μὲ τὸν ἀποκαμωμένον κολυμβητὴν, ὅστις μετρῶν μὲ τὰ ὅμματά του τὸ μῆκος τὸ ὅποιον τὸν χωρίζει ἀπὸ τὴν ἡράν, ἀπελπίζεται καὶ ἀφίνεται ρὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ βάθος.

Δύσκολον ἥθελεν ἦγαι τὸ ρὰ φυλαχθῆ τις, καὶ ρὰ μὴ περιπέσῃ εἰς αὐτὴν τὴν πλήρη πικρότητος ἀθυμίαν, ἄνευ σκέψεων τινων ἵκανῶν ρὰ ἐνθαρρύνωσιν ἑκείνους, οὓς τὸ αἰσθῆμα τῶν παρόντων δεινῶν δὲν ἐμποδίζει τοῦ ρὰ σκοπῶσιν εἰς ἃς τὸ μέλλον κρύπτει πιθανότητας. Μία περίστασις ἡ πλέον ἀξία διὰ ρὰ ἐμπνεύσῃ φόβον εἰς τὴν παροῦσαν τῶν πραγμάτων κατάστασιν εἶναι ἀγαμφιβόλως ἡ ἀμοιβαία ὑπεράσπισις καὶ ὑποστήριξις τοῦ δεσποτισμοῦ, ὅστις ποτὲ μὲν φανερὰ, καὶ ἄλλοτε ὑπὸ τὸ συνταγματικὸν προσωπεῖον, καταθλίβει ἡ καταβασίας εἰναι μέγα μέρος τῆς Εὐρώπης. Μία τοιαύτη σύστασις ἥθελεν εἰσθαι ἀνυπόστατος, ἐὰν ἥδύνατο ρὰ μένη διαφρήσης, πλὴν τὸ τοιοῦτον εἶναι τῶν ἀδυνάτων. ‘*Ἴμεῖς μὲν όλον τοῦτο δὲν εἴμεθα τῆς γνώμης ἑκείνων οἵτινες στοχάζονται ὅτι μία περίφημος συμμαχία συνετάφη διὰ παντὸς μὲ τὸν Ἀλέξανδρον· αἱ περιστάσεις μᾶς ἔδειξαν ὅτι τὰ ἴσχυρὰ αἴτια τὰ ὅποια τὴν ἐσχημάτισαν, μάχονται μὲ προβαίνουσαν δύραμιν ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς· καὶ ἂν πολλάκις συμφέροντα ἴδιαίτερα ἐφάνησαν πλησίον τοῦ ρὰ διαλύσωσι τὴν φοβερὰν, Ἱερὰν δὲ ταύτην καλούμενην συμμαχίαν, δο κοινὸς κίνδυνος ἦρωσε πάν-*

τοτε τὰ μέλη της, καθὼς ἐνώνει τοὺς πολίτας μᾶς δημοκρατίας διηρημένης εἰς στάσεις καὶ φατρίας. Σήμερον αἱ διοικήσεις ἔχουσι φρεικην τοῦ πολέμου, καὶ ὁ φόβος ὅποῦ ἡ Ἐλευθερία ἐμπνέει εἰς τὸ περισσότερον μέρος αὐτῶν, ἐγένυησεν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἡ θρησκεία καὶ ἡ φιλοσοφία ἐζήτησαν ματαίως τοσάκις νὰ προξενήσωσι. Μὲν ὅλον τοῦτο τὰ τῆς διχογοίας βλαστήματα προβαίνουσι, πολλαπλασιάζονται ἀφθαλμοφαγῶς, καὶ συμβησόμενα ἀδύνατα νὰ προβλεφθῶσι, καθὼς τοῦ νὰ ἐμποδισθῶσι, δύνανται νὰ ἐπιταχύνωσι τὴν αὔξησίν των. Ὁ ἄωρος Θάνατος ἐνὸς Αὐτοκράτορος προήγαγεν εἰς τὰς Ἐπικρατείας του βρασμὸν ἐφήμερον, πλὴν τρομερὸν, καὶ τοῦ ὅποίου τὰ ἐπόμενα πολὺν καιρὸν ἵσως ἀκόμη θέλουσιν ἀναδειχθῆ.

Ἐτερος Μοράρχης ἐκψύχει εἰς τὸ ἄλλον ἀκρον τῆς Εὐρώπης, καὶ παρευθὺς ἔνας Χάρτης σταλθεὶς ἀπὸ τὰ παράλια τῆς Ἀμερικῆς, ἔρχεται νὰ διαδεχθῇ τὸ αὐτόγνωμον, νὰ ἀνασελσῃ τὸ Ἑσκυριαλί, καὶ νὰ διαταράξῃ τὸν Κεραμεικόν.* Εγας Βάρδιαρος ὀνειροπολεῖ ὅτι τὰ πλήθη του θέλουσιν ἀποκατασταθῆ ἀνίκητα, ὥμα ὅποῦ βάλουν τὴν περικεφαλαίαν ἀντὶ τῆς κιδάρεως,† τὸ βαῦιοννοπήτιον † ἀντὶ τῆς κοπίδος,‡ καὶ διὰ νὰ καταπείσῃ σφάζει χιλιάδας ἐξ αὐτῶν, αἱ δὲ πολιτεῖαι ἔχουσι μὲ ἀνησυχίαν προσηλωμένα τὰ ὅμματά των εἰς αὐτὸν τὸν αἰματώδη νεωτερισμὸν, ὅστις εἰς ἄλλας περιστάσεις δὲν ἦθελε παρασχεῖ παρὰ μόνον ἐν θέαμα τῆς περιεργίας των.

Ἡ τριπλὴ τέλος πάντων συμμαχία ἀποφασίζει νὰ βάλῃ εἰς τάξιν τὰ τῆς Ἐλλάδος, ἡ Μεσόγειος γέμει διαφόρων στόλων, ἡ ναυμαχία δίδεται εἰς τὸ Ναβαρίνον χωρὶς ἔτι νὰ κηρυχθῇ πόλεμος, καὶ διαπρογματεῖται ἀρχέζουσιν ἐκ νέου. Ἄποθετέον

* Tuilleries. † Turban, (καζούκι.) ‡ Bayonet. § Ataghan.

πρὸς τούτοις ὅτι οἱ Ἀσιαγοὶ δείκνυνται ἀπειθεῖς εἰς τὴν Ἱπερτάτην Θέλησιν, ὅτι ἡ ἀντίστασις αὐτοῦ τοῦ δεισιδαιμονος καὶ ἀμαθεστάτου λαοῦ, τιθῆσιν εἰς κίνδυνον τὴν ζωὴν ἢ τὴν δύναμιν τοῦ Δεσπότου, καὶ τέλος ὅτι τὰ Ῥωσσικὰ στρατεύματα προχωροῦσι κατὰ τὴν Κωνσταντιούπολιν, τὰ δὲ Ἀγγλικὰ καὶ Γαλλικὰ κατέχουσι τὴν Ἑλλάδα, ἵδον τὸ μῆλον τοῦ Πάφιδος τὸ ὄποιον θέλει διαρρήξει τὴν ἔνωσιν, ἥτις φαίνεται τόσον φοβερά.

Ἀπὸ τοιοῦτον χάος, ἃν καὶ κάθε χαρτοφυλάκιον ἦθελεν γίναι ἐμπιστευμένον εἰς τὰς χεῖρας εὐφυεστάτων ἀρδοῶν, δύναται ὅμως νὰ προείλθῃ τι, τὸ ὄποιον ὅλα τὰ Ἱπουργεῖα τῆς Εὐρώπης δὲν ἦθελον ἴσως ἐμπορέσει νὰ προλάβῃ, καὶ οὐ τυρος σχεδὸν ἀδύνατον ἦθελεν εἰσθαι τὸ νὰ ἐπαριθμήσῃ τις τὰ ἐπόμενα. Οἱ τῆς τοῦ κόσμου μοῖρας προϊστάμενοι πολιτικοὶ, τοσοῦτον ἥλλαξαν τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων, ὥστε τὴν σήμερον, ξειρουμέρων δύο ἢ τριῶν Ἑπικρατειῶν σοφῶς καὶ καλῶς διοικουμέρων, τὰ ἔθνη ἐπιθυμοῦσι τὸν πόλεμον, οἱ δὲ βασιλεῖς τὸν φοβοῦνται. Τὸ τοιοῦτον σύμπτωμα εἶναι τόσον ἀξιοπαρατήρητον ὅσον καὶ ἐραγέσ, ἀτακαλύπτον φύσιν τινα εἰς τοὺς ὑπηκόους, ἥτις φαίνεται νὰ τοῖς ἀραγγείλῃ ὅτι ἐκ τοῦ μέσου τῶν μεγίστων αὐτῶν κινημάτων, τὰ ὄποια τόσα ἥδη ὡς ἀποφασισμένα θεωρούμενα πράγματα, εἰς ἀκριβεστέραν ἐπαγάγουσιν ἔρευναν, μεγάλα δι' αὐτοὺς συμφέροκτα δύνανται νὰ γεννηθῶσι, καὶ ὅτι ἔπειτ' ἀφ' ὅλα ὄποιαδήποτε καὶ ἀν συμβῆ μεταβολὴ, πολλὰ ὀλίγον ἔχουσιν εἰς αὐτὴν νὰ χάσωσιν.

Ἴδον τὸ διὰ τὸ ὄποιον αἴτιον, μὲν ὅλον ὅτι δεκατρεῖς ἥδη χρόνους ἡ Εὐρώπη εὑρίσκεται εἰς εἰρήνην, ἥτις προσκαίρως εἰς διεστώτας μόρον τόπους αὐτοῦ τῆς Σφαιρᾶς τοῦ μέρους, κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐταράχθη, κακοπάθειά τις καὶ ἀν-

συχία ἐπικρατεῖ ἀδιαλείπτως, τὰς ὅποιας δύνανται μερικοὶ
ἢ ἀργηθῶσι, κανεὶς ὅμως δὲν ἄγνοεῖ.

Διοικηταὶ καὶ διοικούμενοι μὲν ἀλληλοδυσπιστίαν παρατη-
ροῦνται, καὶ μὲν τὸ ἴδιον σχεδὸν οἱ διοικηταὶ φυλάττονται ἀνά-
μεσό των ὅμματος τῆς τοιαύτης τῶν πραγμάτων στάσεως οὕσης
βιαίας, ἐλπιστέον ὅτι ἐγγὺς εἶναι καὶ τὸ τέλος.

ΠΟΙΗΤΙΚΑ· ΤΕΜΑΧΙΑ.

Πατάν.

Ἐλλάς ὁραία πλὴν καὶ φρικώδης;
Ο στέφανός σου εἰν' αἷματώδης.
Μὲ φόβον βλέπω χορὸν σφοδρόν σου,
Τὰ ὅπλα εἰς χεῖρας πυρῷχικόν σου.
Πλήρης θελήτρων εἰς τὸ θανεῖν σε,
Ἄνδρες δὲν τρέγουν· τὸ βοηθεῖν σε.
Καὶ ὁ κόσμος ὅλος μὲ θαυμασμόν του,
Σ' ἀφίνει τώρα πρὸς ἐντροπήν του.
Πλὴν μή σοι μέλει, ὁ Θεὸς μέγας
Θέλει σὲ ἄξει πάντα εἰς νίκας.
Θάνατον φέρων σταυρὸς ὑψοῦται,
Καὶ εἰς τὸ αἷμα αὐτὸς βουτᾶται.
Χορὸς Ἡρώων τῶν ἀθανάτων,
Ἐλπίδα δίδει περὶ τῶν πάντων.

Τὰ τέκνα σ' ὅλα τὰ ἀδικηθῶσι,
Παντοιοτρόπως ἐχθρὸν ζητοῦσι.
Παρθένος μήτηρ Χριστοῦ Σωτῆρος,
Ἄσπιδα λάβε θεᾶς Παλλίδος,
Βοήθει τώρα τοὺς λατρευτάς σου,
Κ' εμπιγενεσ φόβον² σ τοὺς ὑβριστάς σου.

Κατὰ τὸ φωκᾶν ίτος.

Τὰ Ῥόδα πρός τὴν Ἀδελφήν των.

Σ τὸ γέμον ἀπ' ἀρώματα, ³ σ τὸ τῶν ἀνθῶν Βασίλειον,
Ημεῖς λαβόντα ὑπαρξίν, ἴδόντα καὶ τὸν Ἡλιον·
Διὰ τροφόν μας ἔχοντα, καλοκαιριοῦ τὸν Ζεφυρον,
Οὗ τυπος τὰ φιλήματα μᾶς δίδοντα τὸ ἵπερλαμπρον·
Πρὸς σὲ, ἀπὸ τὸν Ἔρωτα, χαιρετισμοὺς ἐκλέχθημεν,
Ω ἀδελφὴ ἀγαπητὴ, τώρα διὰ τὰ φέρωμεν.
Τὰς κεφαλάς μας κύτταξε, π' ἀγαστηκοῦνται, κίπτονσι,
Κ' αὐτὰ τὰ τρυφερόφυλλα, ποῦ μ' ἄνθη τὰς κυκλώνουσι·
Καὶ τὰ βλαστάρια ἔχουσε, ποῦ εἶναι εἰς τοὺς πόδας μας,
Κ' ²2 φύδον ἀξιέραστον, σὲ λέμεν τώρα ὅλα μας,
Ο Ἔρως μᾶς ἐφόρτωσε μὲ ἀσπισμοὺς ἐγκάρδιους,
Μὲ φίλημα τὸ φλογερὸν, μὲ λόγους γλυκεῖς μέριους,
Κ' απὸ αὐτὸν ἐρχόμεθα μὲ προσταγὴν τὴν ἔντονον,
Ἐσθὲ τὰ τοὺς προσφέρωμεν ἀπ' λατρευτὴν ἐπίμορον.

*Πρὸς Μνήμην εἰς Ἀγνωστον.**

Ἐνθυμοῦ καὶ δὲν λανθάνεις,
Μᾶλλον δὲ καὶ ἐπιτυγχάνεις,
Τὸν Ἀλέξανδρον ἐκεῖνον,
Τὸν εὐλικρινή σου φίλον.
Νέγρης εἶγαι τόνομά του,
Καὶ ἔχει μόνον δὶς εὐχήν του,
Νὰ σ' ἴδῃ, νὰ σ' ὀμιλήσῃ,
Καὶ τοὺς στίχους νὰξηγήσῃ.

Εἰς Ὁνειροπόλοῦντα.

Οἱ ἄνθρωποι ἐλπίζουν,
Καὶ εἰς τὸ ὄνειρόν των βλέπουν,
Σ τὸ μέλλον ποῦ θέ νἄλθῃ,
Νὰ γέρουν εὐτυχεῖς·
Αὐτὸ δὴ καὶ πασχέσουν,
Νὰ τὸ ἀπολαύσουν θέλουν,
Ο κόσμος τελειώνει,
Καὶ αὐτοὶ ναι δυστυχεῖς.

* Παρακινηθεὶς ἵπο τίνος ἦν Φιλαδελφίᾳ Ἐλληνῖδος νὰ γράψω εἰς τὸ μημένγεραμμα (album) μιᾶς φίλης της, τὴν ὁσοίαν ποτὲ δὲν μέχον ίδει, πι-ρίεργος πρὸς τούτοις ἀν τοῦ γὰρ τὴν γνωρίτω, ἀστεϊδόμενος ἔγραψε τὰ αὐτά.

*Εἰς τὴν Κυρίαν Δεῖνα. **

*Toῦ Ἱεροῦ τὸ καύχημα,
Καὶ τῶν βροτῶν ἡ τέρψις·
Τῶν γυναικῶν τὸ στόλισμα,
Ἄγδρῶν συχνάκις σκέψις·
Ῥόδον, σημεῖον Ἑρώτων,
Σὲ Ωραίας μιᾶς στήθη,
Μὲ δίκιον εἶναι πρόκριτον
 Ἀπ' ὅλα τὰλλα ἄνθη·
Πλὴν νέαν τῷρ' ἀπίκτησε,
Νέαν λάμψιν καὶ χάριν,
Ἄφ' ὅτου τὸ ζωγράφησε
 Μιᾶς Κατίνκος τὸ χέρι.*

Κολόμβιον Ἀσμα. †

*Περιβιάροι ἄκριτοι,
Σὲ τὰς συμφορὰς πανδάκρυτοι
 Πασχίστε μὴ γενῆτε·*

* Τὸ παρὸν ποιημάτιον ἰγράφη ὑπὸ τριαντάφυλλον ζωγραφημένον εἰς
 ην μυημόγραμμα.

† Ταπεινοεστικὴν ἀπὸ τοῦ Αἰκαθαρίνα, Κατερίνα, Κα-
 τίνα, Κατίνκο.

‡ Γιωστὴ διὰ τῶν ἐφημερίδων εἶναι, ἡ κατὰ τοῦτο τὸ ἔτος (αωκῆ) τῶν
 Πιερυσιάνων εἰς τὴν τῆς Βολιβίας δημοκρατίαν εἰσβολὴ, πρὸς ὃν τὸ παρὸν
 αἰνίτεται φόρμα.

Σᾶς Ἐριννὺς κατέπεισεν,
 Εἰς γῆν γειτόνων ὥθησεν,
 Ἐχθροὶ ὡς νὰ ἐμβῆτε.
 Κ' ι ὁ Βολιβάρος πόλεμον
 Σᾶς κήρυξ, ἔχει δίκαιον,
 Ἐν' Ἐλευθερωτής σας !
 Ἀχαριστίαν δείχνετε,
 Τοὶς εὐεργέτας βρέζετε,
 Ω ἀθλιότητά σας !

ἢ δ ἡ

Ια ρ φ δ ἡ

Ἄθ. Χρηστοπούλου.

Ἀλεξ. Νέγρη.

Πλοῦτον δὲν θέλω,
 Δόξαν δὲν θέλω,
 Οὐτ' ἔξουσίαν
 Ποτὲ καμίαν·
 Δὲν θέλω γνῶσιν
 Οὔτε καν τόσην,
 "Οσ' εἰν' τοῦ ψύλλου
 Κ' ι ὅσ' εἰν' τοῦ ξύλου.
 Τούταις ή κρύαις
 Ἡ φαντασίαις
 "Οσῳ εὐφραίνουν,

"Αν πλοῦτον θέλω,
 Πιὰ δόξαν θέλω,
 Θέλ' ἔξουσίαν,
 Πλὴν καὶ ὑγίειαν·
 "Εστω καὶ γνῶσιν,
 Δὲν ἔξενόω πόσην,
 "Άλλ' ὅχι ψύλλης
 Μηδὲ μιᾶς κίχλης.
 Αὖθ' αἱ ιδέαις,
 "Αν φαντασίαις,
 "Ομως εὐφραίνουν,

Τόσῳ πικραίνουν·
 Θέλω εἰρήνην,
 Ψυχῆς γαλήνην·
 Χοροὺς Ἐρώτων,
 Τρέλαις καὶ κρότον·
 Θέλω τραγούδια,
 Κήπους, λουλούδια·¹
 Καὶ χωρατάδαις²
 Σταῖς πρασινάδαις·
 Τοῦτα λατρεύω,
 Τοῦτα ζηλεύω·
 Κ' εἰς τοῦτα πάνω
 Θέλ' νῦ πεθάνω.

Καὶ δὲν πικραίνουν·
 Τι θέλ' εἰρήνην,
 Κτήνους γαλήνην!
 "Η τῶν Ἐρώτων,
 Ζήλιαις μὲ κρότον!
 Θέλω καβάδια,³
 Βαθμοὺς, καὶ χάδια·⁴
 Κ' έφημεριδαις
 Νὰ ν' φιλιγάδαις·
 Αὐτὰ γυρεύω,
 Σχεδὸν λατρεύω,
 Χωρὶς ν' ἀφήσω
 Μ' αὐτὰ θὰ ζήσω.

¹ Η λίξις λονλούδια, τάντὸν τοῦ ἀνθη, ἐμπορεῖ νὰ ἔξιγγενισθῇ, παραγομένη ἀπὸ τοῦ λόνω, ὁς λουόμενος ὑπὸ τῶν ὑετῶν.

² Χωρατάδαις ταῦτὸν τοῦ ἀστειότητες (jokes). Ο σοφὸς Κοραῆς δίδει ἀξιολογώτατα τὴν ἴτυμολογίαν τῆς λίξεως.

³ Η φρέσσις τὸν ἐφόρεσαν καβάδι, εἶναι πρὸ πάντων εἰς χρῆσιν εἰς τὰ παρὰ τῶν τῆς Δακίας Ἡγεμόνων διδόμενα ἀξιώματα, καὶ σχεδὸν συνανυμεῖ μὲ τὸ τῆς ἀρχῆς ἵγκατίστη (he is invested with an office). Πιθανὸν ἡ λίξις καβάδι νὰ ἴτυμολογῆται ἀπὸ τοῦ καβᾶν ἐκ τοῦ κάπτω, δὲστὶ τροφὴ, ἐπιεὶδὴ τρίφυ μὲ τὸ εἰσόδημα τοῦ ἀξιώματος τὸ ὄποιον ιγδύεται τις διὰ τοῦ καβαδίου, ἵπανωφορέματος οὕτω καλουμένου.

⁴ Χάδι, χαδεύω, Ἀγγλιστὶ caress, γίνεται ἀπὸ τὸ χάζω, Ἰανικῶς χαδέω, ὥπερ σημαίνει τραβεῖσθαι ὅπίσω (I draw back). Ἰσως ἡ νῦν σημᾶσία ἰδόθη ἐπιεὶδὴ κολλάκις εἰς χαδισόμενοι ἡ μᾶλλον αἱ χαδισόμεναι τραβέονται ὥπίσω.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.

<i>Σελίς.</i>	<i>Στίχος.</i>	<i>Αντί</i>	<i>τοῦ</i>	<i>γράφε τον</i>
α'.	α'.	'Αντι	τοῦ	γράφε τον
κα'	β'.	—	ἄναγινώσκων	ἀναγινώσκων
κη'	γ'.	—	πλούτη	πλούτη
—	δ'.	—	ἴνιότε	ἴνιότε
λε'	ε'.	—	παχὺ	παχὺ
ξα'	ζ'.	—	ὑπαρτικὸν	ὑπαρκτικὸν
ξε'	ι'.	—	καῦμένος	καῦμένος
σ'.	ε'.	—	ιοήμα	ιόημα
οε'	ι'.	—	ματαξὺ	μιταξὺ

3.

**THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
REFERENCE DEPARTMENT**

**This book is under no circumstances to be
taken from the Building**

JUN. 1 - 1918

